

Republica Moldova

GUVERNUL

HOTĂRÂRE Nr. HG40/2022
din 26.01.2022

cu privire la aprobarea Strategiei naționale de dezvoltare regională a Republicii Moldova pentru anii 2022-2028

Publicat : 01.04.2022 în MONITORUL OFICIAL Nr. 88-95 art. 238 Data intrării în vigoare

În temeiul art. 9 alin. (1) din Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 21-24, art. 68), cu modificările ulterioare, precum și în scopul promovării eficiente a politicii statului în domeniul dezvoltării regionale, Guvernul HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Strategia națională de dezvoltare regională a Republicii Moldova pentru anii 2022-2028 (se anexează).

2. Ministerele și alte autorități administrative centrale cu responsabilități în domeniu vor întreprinde măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor stabilite în Strategia menționată.

3. Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale va monitoriza procesul de implementare a Strategiei nominalizate și va prezenta anual, până la data de 15 aprilie a anului următor celui de referință, raportul de progres Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale și Guvernului.

4. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

PRIM-MINISTRU Natalia GAVRILIȚA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul infrastructurii

și dezvoltării regionale Andrei Spînu

Nr. 40. Chișinău, 26 ianuarie 2022.

[STRATEGIA](#)

STRATEGIA
națională de dezvoltare regională a Republicii Moldova
pentru anii 2022–2028

Sumar executiv

Politica de dezvoltare regională în Republica Moldova reprezintă prerogativa națională la a cărei realizare se implică coordonat autoritățile administrației publice centrale și locale în cadrul unui proces participativ ce vizează implementarea proiectelor și programelor regionale. Finalitatea acestora se orientează spre crearea condițiilor necesare pentru asigurarea veniturilor, ocupării și asigurării condițiilor de trai ale cetățenilor, atragerea investițiilor și îmbunătățirea infrastructurii regionale.

Pornind de la aceste premise, corelate cu experiența de mai bine de 10 ani de implementare a politicii de dezvoltare regională, se impune necesitatea intervenției statului în vederea modificării politicilor în domeniu, pentru a le ajusta la noile tendințe și realități.

Tendențele actuale de dezvoltare ale Republicii Moldova continuă să fie dominate de *avansarea modelului monopolar de dezvoltare*, caracterizat de concentrarea disproporționată a resurselor și bunăstării în mun. Chișinău, pe fundalul marginalizării crescânde a regiunilor periferice. În prezent, produsul regional brut/locuitor în mun. Chișinău este de aproape 5 ori mai mare decât în regiuni, ceea ce afectează negativ competitivitatea economică a Republicii Moldova și indicatorii medii de calitate a vieții cetățenilor, creând premisele necesare pentru perpetuarea migrației externe și interne.

Factorul cel mai important ce compromite dezvoltarea teritorială echilibrată a Republicii Moldova este determinat de gradul scăzut de urbanizare (43% – cel mai jos de pe continentul european) și de arhitectura urbană extrem de fragilă, caracterizat prin 3 provocări majore:

1) existența unui decalaj demografic și economic foarte mare (mun. Chișinău și mun. Bălți, primul și al doilea, după mărime, centre urbane din țară), ceea ce subminează foarte mult perspectivele de dezvoltare policentrică a teritoriului național;

2) lipsa unor orașe terțe dinamice de mărime medie, care ar funcționa ca poli de creștere regională. Cele 6 municipii cu potențial de a deveni poli regionali (Ungheni, Orhei, Comrat, Cahul, Edineț și Soroca) se confruntă în prezent cu deficiențe de dezvoltare, necorespunzând criteriilor minime definite în lege pentru ca un oraș să dețină statut de municipiu;

3) orașele mici și-au erodat puternic funcțiile urbanistice și economice, ca urmare a unui proces prelungit de declin demografic, economic, de dezindustrializare și ruralizare a stilului de viață.

Totodată, mun. Chișinău încă nu a reușit să se transforme dintr-un „pol național de absorbție” într-un „pol național de difuzie” a prosperității, capabil să genereze investiții, inovații și bunăstare pentru restul teritoriului Republicii Moldova. Relativa bunăstare și rolul dominant al capitalei în comparație cu restul țării este nu atât meritul propriu al mun. Chișinău, cât rezultatul „rente de capitală” și al dividendelor din contrastul „centru–periferie”, care s-a amplificat în condițiile pieței libere. Economia mun. Chișinău continuă să fie în mare parte bazată pe consum și orientată spre deservirea pieței interne din importuri, rămânând extrem de puțin orientată spre export și competiție internațională. Fără această transformare, capitala va continua să-și bazeze dezvoltarea pe absorbția prosperității din regiuni, având un impact mai mult negativ asupra creșterii social-economice în restul teritoriului Republicii Moldova.

În același timp, analiza tendințelor de evoluție socioeconomică a regiunilor din afara mun. Chișinău scoate în evidență perpetuarea unor sesizabile discrepanțe interregionale de

dezvoltare a țării. În mod specific, se evidențiază două regiuni cu performanțe peste media națională (Regiunea de dezvoltare UTA Găgăuzia și Regiunea de dezvoltare Centru) și alte 2 regiuni cu performanțe sub media națională (Regiunea de dezvoltare Nord și Regiunea de dezvoltare Sud):

a) Regiunea de dezvoltare Centru (în continuare – *RD Centru*) este puternic avantajată de proximitatea cu mun. Chișinău, înregistrând cele mai bune performanțe de dezvoltare în comparație cu toate celelalte regiuni. Pe parcursul ultimului deceniu, RD Centru a fost lider național după evoluția majorității indicatorilor de dezvoltare socioeconomică;

b) Regiunea de dezvoltare UTA Găgăuzia (în continuare – *RD UTA Găgăuzia*) a reușit foarte eficient să valorifice avantajele oferite de statutul special de autonomie și gradul mai avansat de descentralizare fiscală și administrativă. Având la începutul anilor 1990 un nivel de dezvoltare similar cu Regiunea de dezvoltare Sud (în continuare – *RD Sud*), RD UTA Găgăuzia a înregistrat o evoluție superioară pe întreaga durată a ultimelor decenii, transformându-se în una dintre cele mai dinamice regiuni din Republica Moldova;

c) RD Sud continuă să rămână cea mai subdezvoltată regiune din țară, caracterizată de cel mai jos nivel de urbanizare și industrializare. Totodată, regiunea este caracterizată de cel mai jos nivel al ratei de ocupare a populației și cel mai mic salariu mediu printre toate celelalte regiuni din țară;

d) prosperitatea tradițională a Regiunii de dezvoltare Nord (în continuare – *RD Nord*) este în continuă descreștere, fiind puternic influențată atât de factorul demografic (regiunea îmbătrânește cel mai repede dintre toate regiunile), cât și de factorul geografic (regiunea este cea mai îndepărtată de mun. Chișinău).

Nu în ultimul rând, se atestă sesizabile decalaje intraregionale de dezvoltare. De exemplu, în RD Centru sunt localizate atât cele mai dezvoltate economic raioane din țară (Ialoveni, Anenii Noi, Criuleni, Orhei, Dubăsari și Strășeni – toate amplasate la graniță cu mun. Chișinău), cât și cele mai deprivate economic raioane din țară (Nisporeni, Telenești, Călărași și Hâncești). O provocare majoră de dezvoltare a Republicii Moldova constă în ruralitatea excesivă a teritoriului, caracterizată prin faptul că aproximativ 57% din populație continuă să locuiască în localități rurale, echipate cu o infrastructură socială, economică și edilitară subdezvoltată.

Politica națională de dezvoltare regională în Republica Moldova, inițiată în 2006 și promovată activ pe parcursul ultimilor 10 ani, începe a demonstra primele rezultate pozitive de impact sistemic. Astfel, în urma implementării politicii naționale de dezvoltare regională pe parcursul ultimului ciclu de programare (Strategia națională de dezvoltare regională pentru anii 2016-2020 (în continuare – *SNDR 2016-2020*)), în sinergie cu activitățile implementate în cadrul altor strategii și programe de politici publice sectoriale, precum și cu investițiile private, pentru prima dată de la proclamarea independenței s-a reușit o încetinire (încă fragilă) a tendințelor de concentrare disproporționată a resurselor în mun. Chișinău în detrimentul restului teritoriului național, după cum urmează:

- cu două puncte procentuale a crescut ponderea agenților economici înregistrați în afara mun. Chișinău;

- cu un punct procentual a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în cifra totală de afaceri a agenților economici din țară;

- cu șase puncte procentuale a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în volumul total al producției industriale din țară;

- cu două puncte procentuale a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în volumul total al investițiilor capitale (din toate sursele) și cu patru puncte procentuale în volumul total al lucrărilor de construcție.

Analiza implementării SNDR 2016-2020 relevă anumite constrângeri și provocări, care necesită a fi soluționate în vederea îmbunătățirii guvernanței în domeniul dezvoltării regionale.

Astfel, din totalul de 76 de proiecte planificate pentru implementare în cadrul SNDR 2016-2020, 38 de proiecte (50%) au fost finalizate până la sfârșitul anului 2020, alte 18 proiecte (23,7%) se aflau în proces de implementare în anul 2021, iar altele 20 de proiecte (26,3%) nu au fost inițiate din considerente obiective, condiționate de deficitul alocărilor bugetare. În același timp, cea mai mare restanță în implementarea SNDR 2016-2020 a constat în întârzierea tranziției planificate spre noul concept de dezvoltare regională, acest proces fiind transferat pentru perioada următoare de programare (după 2020).

Principala provocare în inițierea celui de-al patrulea ciclu de programare strategică de dezvoltare regională în Republica Moldova constă în faptul că până în prezent nu s-a reușit impunerea unei abordări integrate și unice de planificare, coordonare și evaluare a investițiilor publice sectoriale direcționate spre dezvoltarea regiunilor. În același timp, analiza diagnostică a proceselor de management al politicii de dezvoltare regională a evidențiat un șir de deficiențe, care urmează a fi abordate în mod prioritar pentru a fi soluționate cât mai rapid, inclusiv:

1) la nivelul cadrului instituțional este necesară operarea unor modificări instituționale și organizatorice care ar asigura eficientizarea activității Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, a consiliilor regionale pentru dezvoltare și a agențiilor de dezvoltare regională;

2) rămâne în întârziere procesul de operaționalizare a RD Chișinău și RD Transnistria.

Trebuie, de asemenea, menționată fragmentarea, iar deseori chiar desincronizarea instrumentelor și programelor guvernamentale de finanțare a proiectelor regionale, precum Fondul ecologic național, Fondul național de dezvoltare a agriculturii și mediului rural, Fondul rutier, Fondul de eficiență energetică ș.a. La momentul actual, sinergia și corelarea acestor fonduri cu Fondul Național pentru Dezvoltare Regională rămâne a fi deficitară, fapt consemnat și în rapoartele de audit ale Curții de Conturi.

O provocare majoră a finanțării obiectivelor de dezvoltare regională o constituie decalajul mare dintre resursele financiare mobilizate și necesitățile reale de dezvoltare regională. Astfel, deși resursele alocate din bugetul de stat și cele atrase de la donatori sunt în continuă creștere, acestea acoperă doar parțial necesitățile la nivel regional. În pofida acestui fapt, chiar dacă alocațiile sunt planificate minuțios și bine direcționate, o bună parte din mijloacele alocate în Fondul Național pentru Dezvoltare Regională nu sunt valorificate adecvat.

Pentru perioada de programare 2022-2028, abordarea strategică a prezentei Strategii se fundamentează pe noul Concept de dezvoltare regională a țării, aprobat de Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale în data de 13 februarie 2020. Conceptul reflectă atât concluziile și lecțiile învățate pe parcursul ultimilor zece ani de implementare a politicii de dezvoltare regională, cât și tendințele europene de schimbare a modului de abordare a dezvoltării regionale și vizează intensificarea eforturilor menite să asigure o dezvoltare echilibrată în regiuni prin integrarea principiilor de competitivitate teritorială. Astfel, prezenta Strategie urmează să consolideze abordarea integrată a politicii de dezvoltare regională de „umbrelă intersectorială” a intervențiilor guvernamentale în regiuni, precum și s-o alinieze în totalitate la politica europeană de dezvoltare regională, în corespundere cu prevederile Acordului de Asociere a Republicii Moldova cu Uniunea Europeană și cu Agenda globală de dezvoltare durabilă 2030. În acest sens, în perioada următoare, intervențiile guvernamentale sectoriale de susținere a dezvoltării regiunilor (în domeniile infrastructurii, serviciilor, mediului, dezvoltării antreprenoriatului, promovării investiționale și coeziunii sociale) necesită a fi abordate într-un cadru unic și integrat de coordonare și sincronizare, ajustat la prezenta Strategie și coordonat prin intermediul Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale.

O oportunitate majoră a prezentei Strategii constă în sincronizarea cu ciclul și prioritățile politicii de dezvoltare regională a Uniunii Europene, care, pentru perioada de

referință, urmează să se bazeze pe noua abordare a politicii de coeziune „Calea spre excelență”.

Pentru realizarea scopului strategic de dezvoltare regională în Republica Moldova, în corespundere cu noul Concept al dezvoltării regionale în perioada 2022-2028, implementarea prezentei Strategii va fi axată pe următoarea viziune și obiective.

Viziunea strategică: creșterea competitivității și dezvoltării durabile a fiecărei regiuni, ajustarea disparităților și creșterea calității vieții cetățenilor

Obiective generale	Ținte
Obiectivul general 1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor 1.1. Consolidarea rolului și funcțiilor orașelor în calitate de motoare de creștere a competitivității regiunilor 1.2. Îmbunătățirea mediului antreprenorial în regiuni 1.3. Identificarea și promovarea specializării inteligente în regiuni 1.4. Cooperarea regională și transfrontalieră	- Intervenții sistemice, menite să sprijine obiectivul Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” de creștere a ponderii PIB național produs în afara mun. Chișinău de la 42% până la 55%; - transformarea economică a regiunilor în baza prioritizării, identificării și concentrării resurselor pe domenii/nișe-cheie de dezvoltare (specializare inteligentă), în conformitate cu noile priorități incluse în Agenda de Asociere RM-UE; - cooperarea Republicii Moldova în cadrul strategiilor macroregionale și al programelor transfrontaliere
Obiectivul general 2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii 2.1. Îmbunătățirea infrastructurii tehnico-edilitare de bază 2.2. Dezvoltarea infrastructurii de suport pentru afaceri 2.3. Sprijinirea procesului de adaptare a regiunilor la schimbările climatice, prevenirea riscurilor și reziliența în fața dezastrelor	Intervenții sistemice, menite să sprijine țintele Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” de creștere a indicatorilor de ocupare și calitate a vieții în fiecare regiune, inclusiv: - rata de ocupare a populației – minimum 50%; - dotarea locuințelor cu servicii publice de apeduct din surse sigure de apă – minimum 80%; - dotarea locuințelor cu servicii publice de canalizare – minimum 50%; - accesul populației la servicii de colectare a deșeurilor municipale – minimum 45%
Obiectivul general 3. Îmbunătățirea mecanismelor și instrumentelor de coordonare și implementare a politicii naționale de dezvoltare regională 3.1. Eficientizarea operațională a cadrului de implementare 3.2. Consolidarea mecanismului de finanțare a proiectelor de dezvoltare regională 3.3. Operaționalizarea Regiunii de Dezvoltare Chișinău	- Asigurarea tranziției politicii naționale de dezvoltare regională de la o abordare sectorială la una de „umbrelă” intersectorială; - intervenții sistemice al căror impact final va consta în creșterea coeficientului de implementare și de valorificare a proiectelor din Documentul unic de program, în comparație cu ciclul precedent (2016-2020) de la 50% la 100%, astfel eliminând noțiunea de proiecte nelansate sau nevalorificate

I. INTRODUCERE

Prezenta Strategie, în calitate de document „umbrelă” de politică publică de planificare strategică a dezvoltării regionale a țării, reprezintă viziunea strategică și prioritățile Guvernului de abordare a dimensiunilor teritoriale, a intervențiilor sectoriale, precum și a relațiilor instituționale pentru a facilita parteneriatul dintre autoritățile administrației publice centrale și locale.

Misiunea prezentei Strategii constă în transpunerea teritorială a obiectivelor și ȋntelilor Strategiei de dezvoltare națională „Moldova 2030”, axată pe realizarea unor intervenții sistemice, pentru a contribui la creșterea indicatorilor medii de calitate a vieții (măsurate în 10 dimensiuni) a tuturor locuitorilor Republicii Moldova, indiferent de mediul de reședință.

Concomitent, prezenta Strategie, fiind principalul document de politici publice în domeniu, condiționează elaborarea și aprobarea mai multor documente și programe care vor asigura realizarea cu succes a obiectivelor stabilite, inclusiv: Documentul unic de program, programele operaționale regionale, ajustarea programelor regionale sectoriale în domeniile aprovizionare cu apă și canalizare, eficiența energetică, atractivitatea turistică, suportul infrastructurii de afaceri etc.

Contextul actual al politicii naționale de dezvoltare regională a Republicii Moldova se caracterizează printr-un șir de provocări majore, care afectează competitivitatea economică a Republicii Moldova și indicatorii medii de calitate a vieții, influențând negativ perpetuarea migrației externe și interne. Astfel, persistă tendința aprofundării discrepanțelor teritoriale, reflectate, în special, prin tendința de concentrare excesivă a resurselor în mun. Chișinău, în detrimentul restul unităților administrativ-teritoriale. Decalajul indicatorului PRB/locuitor dintre mun. Chișinău și restul teritoriului constituie în prezent 1:5, fiind caracterizat de o creștere constantă pe parcursul ultimilor decenii. Ponderea în PIB a regiunilor din afara mun. Chișinău (unde locuiesc peste 75% din cetățenii țării) s-a redus la doar 42% până în anul 2017, în comparație cu 55% în 2002. Concomitent, conform Notei tehnice privind indicii de deprivare a ariilor mici (IDAM) (Agenția de Cooperare Internațională a Germaniei – GIZ) din 2019, decalaje semnificative de dezvoltare se atestă inclusiv între raioanele țării:

- 1) decalajul după indicatorul de deprivare a infrastructurii constituie 1:28;
- 2) decalajul după indicatorul de deprivare demografică constituie 1:35;
- 3) decalajul după indicatorul de deprivare economică constituie 1:12.

În acest sens, Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2030” prevede recuperarea accelerată a ȋntȋzierilor în dezvoltarea regiunilor, inclusiv creșterea ponderii PIB-ului generat în afara mun. Chișinău de la 42% (2017) la 55% (2026), rezultat care poate fi obținut doar prin implementarea unei politici publice de dezvoltare regională și creștere a competitivității tuturor regiunilor țării.

În general, fără promovarea unei politici eficiente de dezvoltare regională, 4 din 10 obiective ale Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” nu vor putea fi realizate conform ȋntelilor asumate și termenelor fixate, existând puternice decalaje și discrepanțe teritoriale care trebuie abordate ȋntr-o manieră specifică și sistemică: i) creșterea veniturilor din surse durabile și atenuarea inegalităților; ii) creșterea accesului oamenilor la infrastructură fizică și utilități publice; iii) ameliorarea condițiilor de muncă și reducerea ocupării informale; iv) asigurarea dreptului fundamental la un mediu sănătos și sigur).

În același context, în condițiile în care Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2030” ȋntește până anul 2026 atingerea unor obiective semnificative de creștere a calității vieții (de exemplu, minimum 85% – acoperire cu servicii de apeduct și minimum 75% – acoperire cu servicii de canalizare), actualmente în Republica Moldova continuă să existe sute de localități în care nici măcar nu a fost ȋnȋiată construcția infrastructurii de bază în ceea ce privește sistemele centralizate de aprovizionare cu apă și sanitație. În așa mod, fără o abordare

eficiență de regionalizare a operatorilor existenți de utilități publice, atingerea dezideratelor asumate nu este posibilă sau va implica costuri exagerat de mari.

Totodată, fiind aliniată la ciclul european de programare, prezenta Strategie va asigura tranziția spre un nou concept de dezvoltare regională, bazându-se pe următoarele principii de implementare:

a) în continuare, politica națională de dezvoltare regională va aborda nu doar susținerea regiunilor defavorizate, dar și consolidarea competitivității polilor regionali de creștere;

b) politica națională de dezvoltare regională va impune o abordare unică și integrată de coordonare interministerială a tuturor intervențiilor guvernamentale direcționate către sprijinirea regiunilor și localităților țării;

c) rolul Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale va fi consolidat în calitate de autoritate centrală cu atribuții de integrare și coordonare interministerială a intervențiilor politice sectoriale de susținere a dezvoltării regiunilor și localităților;

d) politica națională de dezvoltare regională se va concentra pe prioritizarea proiectelor investiționale cu impact regional sporit (cel puțin 20 mii de locuitori), astfel încurajând cooperarea intercomunitară și regionalizarea serviciilor publice.

La elaborarea prezentei Strategii s-a ținut cont de prevederile Titlului IV Capitolul 20 „Dezvoltare regională, cooperarea la nivel transfrontalier și regional” al Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112/2014. Prezenta Strategie a fost elaborată de către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, cu suportul metodologic și financiar al Proiectului GIZ „Modernizarea serviciilor publice locale”, în baza unui proces exhaustiv de informare, consultare și implicare a reprezentanților instituțiilor publice relevante:

- Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale și consiliile regionale pentru dezvoltare;
- Agențiile de dezvoltare regională Nord, Centru, Sud și UTA Găgăuzia;
- instituțiile administrației publice centrale de resort;
- consiliile raionale și autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi;
- Congresul Autorităților Locale din Moldova.

II. ANALIZA SITUAȚIEI

Tendințe în evoluția dezvoltării socioeconomice în profil regional. Evoluția discrepantei dintre mun. Chișinău și restul teritoriului național

Pe parcursul ultimilor 30 de ani, în Republica Moldova a continuat perpetuarea modelului monopolar de dezvoltare, caracterizat de tendința de concentrare disproporționată a resurselor și prosperității în mun. Chișinău, pe fundalul marginalizării crescânde a regiunilor periferice.

Ponderea mun. Chișinău în produsul intern brut (PIB) a depășit 45% la începutul anilor 2000, ulterior crescând până la 56% în 2013 și peste 59% în anul 2018, anticipându-se tendințele de atingere a pragului de 60% în perspectiva următorilor ani.

Conform datelor oficiale, la începutul anului 2020, mun. Chișinău a dominat în mod absolut majoritatea indicatorilor de dezvoltare a Republicii Moldova, concentrând:

1) circa 68% din volumul investițiilor capitale, inclusiv peste 81% din totalul investițiilor finanțate din bugetul de stat;

2) circa 62% din toți agenții economici din țară și peste 72% din totalul cifrei de afaceri;

3) circa 69% din volumul construcțiilor, inclusiv peste 60% din construcția locativă nouă;

4) circa 50% din numărul total de locuri de muncă existente în economia formală. Mai mult decât atât, analiza PRB/locuitor în profil regional atestă o tendință continuă de amplificare a decalajului de dezvoltare dintre mun. Chișinău și toate celelalte regiuni ale țării.

Tabelul 1

Produsul intern brut regional/locuitor, prețuri curente, mil. lei

Regiuni de dezvoltare	2015	2016	2017	2018	2019
mun. Chișinău	83097	92665	104077	114310	126111
Nord	25096	27317	30102	31866	34455
Centru	22380	24477	26900	28289	30394
Sud	11545	12452	13547	13734	14790
UTA Găgăuzia	3499	3904	4254	4309	4627

Sursa: Biroul Național de Statistică. Conturi naționale, ediția 2021

Totodată, decalajul dintre condițiile de trai și existența oportunităților profesionale au aprofundat tendințele centrifuge de migrație internă spre mun. Chișinău, în special a persoanelor tinere și active. Astfel, mun. Chișinău continuă să fie unica regiune din țară cu dinamică demografică pozitivă, pe fundalul unor tendințe puternice de depopulare și îmbătrânire a restului teritoriului național.

Conform datelor oficiale privind populația prezentă, ponderea mun. Chișinău în totalul populației Republicii Moldova a crescut de la cca 18% la începutul anilor 2000 la 21,2% în anul 2005 și 23,4% în 2020, anticipându-se posibilitatea depășirii pragului de 25% în următorii ani. În acest context, se remarcă o creștere demografică a localităților suburbane Chișinăului, care, în anumite cazuri, a depășit 35-40%, evidențiindu-se în mod special or. Codru – peste 16 mii de locuitori, or. Cricova – circa 11 mii de locuitori, comunele Stăuceni, Băcioi, Trușeni – cu peste 10 mii de locuitori și or. Durești – circa 20 mii de locuitori, precum și or. Ialoveni – peste 15 mii de locuitori.

În general, pe parcursul ultimilor 5 ani (2016-2020), peste 70 % din totalul investițiilor în construcții locative din țară au fost concentrate în mun. Chișinău și în raioanele limitrofe.

Totuși, așa cum a fost deja evidențiat, mun. Chișinău încă nu a reușit să se transforme dintr-un „pol național de absorbție” într-un „pol național de difuzie” a prosperității, capabil să genereze investiții, inovații și bunăstare pentru restul teritoriului Republicii Moldova.

Astfel, economia mun. Chișinău continuă să fie în majoritate orientată spre deservirea pieței interne prin importuri, rămânând extrem de puțin orientată spre export și competiție internațională. În anul 2020, doar 26,0% din producția industrială fabricată în mun. Chișinău a fost orientată spre export, fiind chiar sub media națională de 35,1%. În comparație, ponderea exportului în totalul producției industriale livrate a constituit cca 54% în RD UTA Găgăuzia, 46% în RD Centru, 44% în RD Sud și 41% în RD Nord. Pe parcursul ultimilor ani, grație unor evoluții pozitive din regiuni (în special datorate dezvoltării zonelor economice libere și extinderii rețelelor de comerț organizat din Chișinău spre periferii), pentru prima dată în ultimii 30 de ani s-a înregistrat chiar o ușoară descreștere a ponderii mun. Chișinău în raport cu mai mulți indicatori primari de dezvoltare economică.

Tabelul 2

Dinamica ponderii mun. Chișinău în principalii indicatori de dezvoltare (2005-2020)

Nr. crt.	Indicatori	2005	Evoluția pe perioade (Δ în puncte procentuale)			2020
			2005-2010	2010- 2015	2015- 2018	
1.	Populația prezentă	21.2%	1,0	0,8	↗ [+0.4%]	23.6%
2.	Numărul de agenți economici	65%	↗ [+ 1.0%]	↘ [-1.0%]	↘ [-2%]	62%
3.	Cifra de afaceri a agenților economici	72%	↗ [+1.0%]	≈	↗ [+1.0%]	71%
4.	Numărul de salariați	38.5%	↗ [+7.2%]	↗ [+2.6%]	↗ [+0.1%]	48%
5.	Volumul comerțului cu amănuntul	56%	↗ [+ 2.0%]	↗ [+15%]	↗ [+2.0%]	76%
6.	Volumul investițiilor capitale (din toate sursele)	55%	↗ [+16.0%]	↘ [-2%]	↘ [-2%]	68%
7.	Volumul producției industriale (livrate)	55%	↗ [+3.0%]	↘ [1%]	↘ [-6%]	50%
8.	Volumul construcțiilor	72%	↗ [+1.0%]	↗ [2%]	↘ [-4%]	69%

Sursa: Calculele autorilor în baza datelor Biroului Național de Statistică (datele la începutul anului)

Pe parcursul anilor 2015-2020, ponderea mun. Chișinău în totalul de agenți economici din țară s-a redus cu două puncte procentuale, ponderea în totalul cifrei de afaceri a agenților economici – cu un punct procentual, ponderea în volumul investițiilor capitale – cu două puncte procentuale, ponderea în volumul producției industriale livrate – cu șase puncte procentuale. Totodată, se observă o încetinire a tendințelor de creștere a ponderii capitalei în numărul total de salariați și volumul comerțului.

În contrast cu dimensiunea națională, în context european, municipiul Chișinău se prezintă actualmente ca un oraș periferic, cu influență internațională limitată, cu un deficit mare de servicii metropolitane și cu funcții internaționale slab dezvoltate. Dinamica principalilor indicatori economici (produsul regional brut, cheltuieli bugetare, investiții străine pe cap de locuitor), și sociali (asigurarea cu spațiu locativ, calitatea serviciilor comunale etc.) plasează Chișinăul cu mult sub nivelul capitalelor țărilor vecine, dar și al altor orașe noncapitale din regiune – Iași, Lvov și Odesa. Cele mai importante fluxuri regionale de logistică, informaționale, investiționale și financiare continuă să ocolească Chișinăul, trecând prin București (la vest), Kiev (la est), Lvov (la nord) și Odesa (la sud).

Una dintre provocările sensibile pentru dezvoltarea mun. Chișinău o constituie declinul potențialului universitar, cauzat de descreșterea demografică a țării și migrația externă. Astfel, dacă la începutul anilor 2000 (cu un număr total de peste 100 mii de studenți), mun. Chișinău se prezenta ca unul dintre cele mai mari centre universitare din Europa de Sud-Est, atunci până în anul 2019 numărul de studenți deja s-a redus la 64 de mii, din care doar 35 de mii cu frecvență la zi. Reducerea numărului de studenți va avea în viitorul apropiat un impact major inclusiv asupra creșterii demografice calitative a mun. Chișinău și a alimentării pieței muncii cu cadre tinere, pe fundalul aprofundării tendințelor de emigrare externă a populației active.

În perioada următoare, transformarea mun. Chișinău dintr-un „pol național de absorbție” într-un „pol național de difuzie” a prosperității trebuie să constituie una dintre prioritățile de dezvoltare regională a Republicii Moldova. Fără această transformare, mun. Chișinău va continua să-și bazeze dezvoltarea pe absorbția resurselor din regiuni, având un impact mai mult negativ asupra creșterii social-economice în restul teritoriului Republicii

Moldova. Realizarea acestui deziderat este posibilă doar printr-un parteneriat larg conjugându-se eforturile administrației publice centrale și ale autorităților municipale.

În acest context, se estimează că unul dintre sectoarele cu cel mai mare potențial pentru dezvoltarea inovativă și internaționalizarea economiei mun. Chișinău îl constituie domeniul tehnologiilor informaționale (TIC).

Dezvoltarea sectorului TIC se datorează, în mare parte, regimului fiscal special și altor avantaje oferite de către stat rezidenților „Moldova IT Park”. Modelul de activitate propus pentru Moldova IT Park se bucură de succes, iar în prezent în parc sunt înregistrate peste 900 de companii rezidente, din care peste 160 sunt companii cu capital străin, cu peste 14 mii de angajați. În anul 2020, valoarea exporturilor IT, conform Băncii Naționale a Moldovei, a atins 258,47 milioane dolari SUA, în creștere cu 23,2% față de anul 2019 (în proiectul Strategiei se menționează cifra de 100 milioane de euro).

Industria tehnologiei informației (TI) contribuie deja cu 3,5% la formarea PIB și are un trend de creștere accelerat în ultimii ani, ajungând la 7,3 miliarde de lei vânzări în anul 2020, cu o creștere de 10% față de anul 2019, în pofida crizei pandemice. Astfel, volumul de export al industriei TI din Moldova depășește al doilea an consecutiv domeniile tradiționale de export.

De asemenea, există un potențial încă nevalorificat în ceea ce privește integrarea mai profundă a mun. Chișinău în fluxurile de turism paneuropean, ceea ce va contribui la stimularea dezvoltării turismului rural în regiuni.

Discrepanțe în dezvoltarea regiunilor

În linii generale, pe parcursul ultimilor 10 ani, toate regiunile Republicii Moldova au înregistrat performanțe modeste de dezvoltare, confruntându-se cu provocări majore de ordin demografic, economic, social și de subdezvoltare a infrastructurii tehnico-edilitare.

Totodată, evoluția dezvoltării socioeconomice a regiunilor nu este uniformă. În acest sens, se observă tendința de creștere a diferențelor și decalajelor între două grupuri de regiuni:

- 1) cu performanțe *peste media națională*: RD Centru și RD UTA Găgăuzia;
- 2) cu performanțe *sub media națională*: RD Sud și Nord.

Această diferențiere dintre regiuni a început să se manifeste încă din anii 1990, continuând să progreseze până în prezent. Există mai mulți factori care influențează acest decalaj, cei mai importanți fiind:

- a) distanța față de mun. Chișinău (favorizarea relativă a RD Centru și defavorizarea RD Nord);
- b) activismul autorităților administrației publice locale (favorizarea relativă a UTA Găgăuzia de statutul special de autonomie și gradul mai avansat de descentralizare financiară și administrativă);
- c) productivitatea în agricultură (relativ mai joasă în RD Sud și mai înaltă în RD Nord și Centru);
- d) coeficientul de îmbătrânire a populației (defavorizarea relativă a RD Nord);
- g) extinderea zonelor economice libere și investițiile străine directe din ele (favorizarea relativă RD Centru și RD UTA Găgăuzia).

Tabelul 3

Dinamica evoluției indicatorilor de dezvoltare pe regiuni în perioada 2010-2020, %

Nr. crt.	Indicatori	Media pe Republica Moldova (fără	peste media națională		sub media națională	
			UTA Găgăuzia	Centru	Nord	Sud

		Chișinău)				
1.	Populația prezentă	-5.6%	-4,3%	-34,7%	-6,2%	-6,5%
2.	Numărul de agenți economici	+33.3%	+35%	+40%	+28%	+30%
3.	Cifra de afaceri a agenților economici (în prețuri curente)	+138.8%	+170%	+193%	+100%	+92%
4.	Numărul de salariați	+19.3%	+27%	+27%	+13%	+10%
5.	Volumul comerțului cu amănuntul (în prețuri curente)	+39.5%	+53%	+82%	+4%	+19%
6	Investițiile în capitalul fix (în prețuri curente)	+185.3%	+277%	+216%	+102%	+146%
7	Volumul producției industriale (livrate, în prețuri curente)	+47.0%	+51%	+64%	+36%	+37%

Sursa: Calculele autorilor în baza datelor Biroului Național de Statistică

În acest sens, se evidențiază RD UTA Găgăuzia, care, având la începutul anilor 1990 un nivel de dezvoltare similar cu RD Sud, a înregistrat o evoluție superioară pe întreaga durată a ultimelor decenii, transformându-se în una dintre cele mai dinamice regiuni din Republica Moldova:

1) evoluția demografică, chiar dacă negativă, este relativ mai bună în comparație cu celelalte regiuni;

2) din 2010 până în 2020, numărul de salariați în regiune a crescut cu 127%, de la 22,8 mii la 28,7 mii, ceea ce plasează RD UTA Găgăuzia printre liderii naționali de creștere economică;

3) ponderea regiunii în totalul producției industriale a Republicii Moldova s-a dublat în ultimul deceniu: de la 1,5% în 2008 la 3% în 2015 și 4% în 2020;

4) regiunea se plasează pe primul loc după ponderea producției industriale livrate la export (53,6% în anul 2020, față de 41% – RD Nord, 46% – RD Centru și 44% – RD Sud);

5) ponderea regiunii în volumul total al investițiilor capitale efectuate în Republica Moldova a crescut de la 1,5% în 2010 la 2,1% în 2015 și 2,6% în 2019;

6) ponderea regiunii în volumul total al lucrărilor de construcții a crescut de la 2,1% în 2015 la cca 3,3% în 2020.

Performanța relativ mai bună a RD Centru se datorează în mod special proximității de mun. Chișinău, ceea ce a influențat o dinamică investițională superioară și o mobilitate relativ mai favorabilă a populației, comparativ cu RD Sud și RD Nord:

1) pe parcursul ultimilor 10 ani în regiune au fost create peste 28 mii de locuri noi de muncă în economia formală (+27%), ceea ce a dus la creșterea ponderii RD Centru în totalul numărului de salariați din țară de la 16,9% la 17,4%. Totodată, ponderea regiunii în totalul cifrei de afaceri a scăzut de la 13% în 2010 la 10% în 2015 și 11% în 2020;

2) ponderea regiunii în numărul total de agenți economici din Republica Moldova a crescut de la 13% în 2005 la 14% în 2010 și 16% în 2020;

3) regiunea a experimentat o creștere industrială spectaculoasă (datorată în special investițiilor străine în zonele economice libere Ungheni, Orhei și Strășeni), ceea ce a condus la majorarea ponderii RD Centru în totalul producției industriale pe țară de la 13% în 2010 la 16% în 2015 și 19% în 2020;

4) pe parcursul ultimilor ani, cca 55% din toate construcțiile locative din afara mun. Chișinău au fost localizate în RD Centru, în special în raioanele limitrofe capitalei. Această creștere este cu atât mai spectaculoasă, dacă luăm în considerare că în anul 2005, după volumul investițiilor în construcția locativă, RD Centru se plasa pe ultimul loc printre toate celelalte regiuni din țară.

Totodată, necesită a fi menționată emergența a patru coridoare de dezvoltare din mun. Chișinău prin RD Centru, care, deși încă foarte slabe, au potențialul de a deveni principalele

canale de difuziune a dezvoltării în condițiile transformării mun. Chișinău în pol național de creștere: Chișinău–Stăuceni–Măgdăcești–Peresecina–Orhei; Chișinău–Vatra–Cojușna–Strășeni; Chișinău– Sângera–Chetrosu–Anenii Noi; Chișinău–Ialoveni–Bardar–Hâncești. Respectiv, beneficiile pentru RD Centru se vor accentua și mai mult datorită proximității cu mun. Chișinău pe termen mediu și lung.

În comparație cu UTA Găgăuzia și raioanele din jurul Chișinăului, regiunile de dezvoltare Sud și Nord au fost caracterizate de o dinamică relativ inferioară. Totodată, performanțele slabe ale acestor regiuni au caracteristici care se deosebesc principal. Astfel, dacă subdezvoltarea economică relativă a raioanelor din Sud a fost o realitate încă din perioadă sovietică, atunci performanța scăzută a raioanelor de Nord este un fenomen nou, apărut în anii 2000 și amplificat în perioada anilor 2010-2019.

De menționat că la nivel agregat, PRB/locuitor în RD Nord încă continuă să fie cu cca 15-20% mai mare în comparație cu celelalte regiuni, ceea ce este determinat de inerția exploatării factorilor tradiționali care au influențat de-a lungul timpului avantajele competitive superioare ale raioanelor din Nord:

a) productivitatea relativ mai înaltă a agriculturii, datorată specializării economice și condițiilor climatice mai favorabile;

b) spiritul antreprenorial relativ mai avansat al populației din raioanele de nord, caracterizat inclusiv prin rate mai înalte de activitate și ocupare. De asemenea, tradițional RD Nord se caracterizează printr-o pondere mai înaltă a populației ocupate în sectorul informal al economiei (41% în 2019 față de 29% în RD Sud și 14% în RD Centru);

c) RD Nord este cea mai urbanizată regiune (cca 36% în comparație cu 20% – RD Centru și 26% – RD Sud. Totodată, în RD Nord este localizat cel de-al doilea după mărime centru urban din țară – mun. Bălți (care are un impact determinant asupra indicatorilor economici agregați de dezvoltare a regiunii);

d) moștenirea din perioada sovietică a unui sector agroindustrial relativ mai performant în comparație cu celelalte regiuni.

Totuși, analiza evoluției indicatorilor socioeconomi primari arată că prosperitatea tradițională a raioanelor din Nord este în continuă descreștere, fiind puternic influențată atât de factorul demografic (regiunea îmbătrânește cel mai repede dintre toate regiunile), cât și de factorul geografic (regiunea este cea mai îndepărtată de mun. Chișinău):

- după ritmul de creștere a numărului de salariați pe parcursul ultimilor 10 ani, RD Nord a înregistrat progrese dublu inferioare comparativ cu RD Centru și UTA Găgăuzia (+13% față de +27%);

- ponderea RD Nord în volumul total al producției industriale din țară s-a redus de la 25% în 2008 la 19% în 2020;

- ponderea regiunii în volumul total al investițiilor capitale pe țară s-a redus de la 13% în 2007 la 5% în 2015 și 6% în 2020;

- este unica regiune de dezvoltare din țară, unde pe parcursul ultimilor 10 ani, salariul mediu raportat la media națională s-a diminuat: 82% în 2018 față de 85% în 2015 și 84% în 2011. Spre comparație, în aceeași perioadă salariul mediu în RD Centru și RD Sud au rămas stabile față de media națională (82% și 77%), iar în UTA Găgăuzia s-a înregistrat chiar o creștere cu un punct procentual (de la 76% la 77%);

- dacă în anul 2005 RD Nord ocupa primul loc în țară în ceea ce privește volumul investițiilor în locuințe pe cap de locuitor (9,1 mii lei în comparație cu 6,9 mii lei în RD Sud, 6,7 mii lei în UTA Găgăuzia și 3,9 mii lei în RD Centru), atunci în anul 2019 aceasta deja se clasează pe ultimul loc (13,6 mii lei în comparație cu 66,9 mii lei în RD Centru, 18,6 mii lei în RD Sud și 17,7 mii lei în RD UTA Găgăuzia), rămânerea în urmă accentuându-se de la an la an.

În același timp, se remarcă un puternic declin al RD Nord după ritmurile de dezvoltare a infrastructurii tehnico-edilitare.

Tabelul 4

**Dinamica acoperirii cu servicii centralizate de apă–canalizare
pe regiuni 2015-2020, %**

Regiuni de dezvoltare	Serviciu centralizat de aprovizionare cu apă			Serviciu centralizat de canalizare		
	2015	evoluția (în puncte procentuale)	2020	2015	evoluția (în puncte procentuale)	2020
Nord	39.1%	[+ 6]	45.0%	21.9%	[+1.3]	23.2%
Centru	48.7%	[+ 17]	65.3%	12.6%	[+4.8]	17.4%
Sud	72.9%	[+ 12]	84.8%	12.5%	[+3.1]	15.6%
UTA Găgăuzia	66%	[+ 15]	81%	15%	[+3]	18%

Sursa: Calculele autorilor în baza datelor Biroului Național de Statistică

Astfel, în perioada ultimilor cinci ani, RD Nord a avut cea mai modestă dinamică de creștere a acoperirii cu servicii de apă și canalizare. Mai mult decât atât, după nivelul de acoperire cu apeduct, decalajul RD Nord față de celelalte regiuni s-a amplificat: 45,1% în anul 2019 în comparație cu 85% în RD Sud, 81% în UTA Găgăuzia și 65,3% în RD Centru.

Trendul negativ a RD Nord poate fi observat inclusiv prin pasivitatea mai pronunțată a autorităților administrației publice locale de a accesa granturi din partea donatorilor și partenerilor de dezvoltare. Astfel, de exemplu, analiza celor mai recente concursuri organizate de partenerii de dezvoltare pentru selectarea localităților beneficiare arată că RD Nord a avut cea mai redusă rată de participare.

Tabelul 5

**Rata de participare a autorităților administrației publice locale la concursurile
organizate de partenerii de dezvoltare pe regiuni
(% APL aplicante față de total APL)**

Regiuni de dezvoltare	Proiectul USAID „Comunitatea mea”			Proiectul PNUD „Migrație și dezvoltare locală”	Proiectul „Mă implic”, finanțat de Guvernul Elveției
	Concurs 2020	Concurs 2019	Concurs 2018	Concurs 2019	Concurs 2020
Mun. Chișinău (localitățile din componență)	44%	33%	44%	17%	58% participare
Nord	8%	9%	15%	3%	16%
Centru	17%	16%	22%	8%	24%
Sud	16%	17%	29%	11%	29%
UTA Găgăuzia	15%	23%	35%	35%	48%

Sursa: Calculul autorilor în baza datelor proiectelor PNUD „Migrație și dezvoltare locală”, USAID „Comunitatea mea” și „Mă implic”, finanțat de Guvernul Elveției

După nivelul de dezvoltare socioeconomică, cea mai defavorizată regiune din Republica Moldova continuă să fie RD Sud:

1) conform datelor oficiale cu privire la evoluția numărului populației prezente în ultimul deceniu, RD Sud înregistrează cel mai mare declin demografic în comparație cu celelalte regiuni de dezvoltare. Provocarea demografică este cu atât mai mare pentru RD Sud, dacă luăm în considerare că aici densitatea populației este cea mai mică din republică;

2) RD Sud continuă să fie caracterizată de cele mai mici rate de ocupare și activitate a populației, în comparație cu toate celelalte regiuni de dezvoltare. În anul 2020 rata de participare la forța de muncă a populației în RD Sud a constituit 31,43% față de 43% în RD Nord și 34,85% în RD Centru;

3) RD Sud continuă să înregistreze cel mai mic salariu mediu în comparație cu celelalte regiuni de dezvoltare (în 2019 – 77% față de media națională, în comparație cu 82% în RD Centru și Nord);

4) RD Sud a înregistrat cel mai mic ritm de creștere a numărului de salariați pe parcursul ultimilor 10 ani (+10%, în comparație cu +27% în RD Centru și UTA Găgăuzia, și +14% în RD Nord). În toată această perioadă, în RD au fost create aproximativ același număr de locuri noi de muncă ca și în UTA Găgăuzia, cu toate că RD Sud are o populație totală de 3,3 ori mai mare decât UTA Găgăuzia;

5) RD Sud continuă să fie cea mai puțin industrializată regiune de dezvoltare din Republica Moldova. În anul 2019, volumul producției industriale (livrate) pe cap de locuitor a constituit 4,7 mii lei, ceea ce este de peste 3,5 ori mai puțin decât în RD Nord și UTA Găgăuzia și de peste 4 ori mai puțin decât în RD Centru.

Respectiv, analiza indicatorilor de evoluție a dezvoltării socioeconomice a regiunilor de dezvoltare pe parcursul ultimilor 10 ani scoate în evidență următoarele 4 concluzii de bază:

1) RD UTA Găgăuzia reușește foarte eficient să valorifice avantajele oferite de statul special de autonomie și gradul mai avansat de descentralizare fiscală și administrativă, ceea ce deja a propulsat-o printre regiunile-lider de creștere economică și socială;

2) RD Centru este puternic avantajată de proximitatea de mun. Chișinău, înregistrând cele mai mari performanțe relative de dezvoltare în comparație cu toate celelalte regiuni de dezvoltare;

3) RD Sud continuă să fie cea mai subdezvoltată regiune de dezvoltare;

4) RD Nord se confruntă cu un trend negativ accentuat de dezvoltare.

Evoluția dezvoltării centrelor urbane

Unul dintre factorii cei mai importanți care pot compromite echilibrul dezvoltării teritoriale a Republicii Moldova este reprezentat de gradul scăzut de urbanizare a țării (42% – cel mai jos de pe continentul european) și, respectiv, o arhitectură urbană extrem de fragilă. În acest sens, Republica Moldova se confruntă cu trei provocări majore de dezvoltare urbană, care necesită a fi abordate într-o manieră sistemică în politica națională de dezvoltare regională.

Prima provocare constă în existența unui decalaj demografic și economic foarte mare dintre primele două centre urbane ale țării, mun. Chișinău și mun. Bălți, ceea ce subminează dramatic perspectivele de dezvoltare policentrică a teritoriului național.

Tabelul 6

Indicatori sintetici de dezvoltare socioeconomică a mun. Bălți (2020)

Nr. crt.	Indicatori	Ponderea în Republica Moldova	Valoarea per locuitor, raportată la nivelul mun. Chișinău
-----------------	-------------------	--------------------------------------	--

Nr. crt.	Indicatori	Ponderea în Republica Moldova	Valoarea per locuitor, raportată la nivelul mun. Chișinău
1.	Populația prezentă	3,8%	
2.	Volumul construcțiilor	3,4%	27%
3.	Volumul investițiilor locative	1,2%	36%
4.	Volumul comerțului	3,4%	31%
5.	Volumul investițiilor capitale (din toate sursele)	3,5%	36%
6.	Volumul investițiilor capitale din bugetul de stat	1,6%	9%
7.	Numărul de agenți economici	4,7%	47%
8.	Numărul de salariați	6,4%	104%
9.	Volumul total al cifrei de afaceri a agenților economici	5,1%	43%
10.	Volumul producției industriale	14,1%	164%
11.	Salariul mediu	95% față de media națională	79% față de media pe mun. Chișinău

Sursa: Calculele autorilor în baza datelor Birului Național de Statistică

Aparent, mun. Bălți este al doilea centru industrial al țării, asigurând peste 14% din volumul total al producției industriale fabricate în Republica Moldova și concentrând 6,4% din numărul de salariați. Totodată, o analiză mai profundă a indicatorilor primari de dezvoltare socioeconomică denotă o activitate investițională extrem de scăzută (3,5% din totalul investițiilor capitale și 1,2% din totalul investițiilor locative din țară), precum și o predominare a activităților economice cu valoare adăugată scăzută, salariul mediu în mun. Bălți fiind chiar sub media națională. În același timp, luând în considerare dominarea economiei locale de către întreprinderilor mari din Zona Economică Liberă (care se bazează pe forța de muncă relativ ieftină adusă cu precădere din raioanele învecinate) și declinul construcțiilor și activităților comerciale, se poate diagnostica riscuri sporite de continuă erodare a potențialului economic al mun. Bălți.

Dezvoltarea urbanistică a mun. Bălți este, de asemenea, subminată de capacitatea redusă de finanțare a modernizării infrastructurii din bugetul municipal, capacitatea fiscală per locuitor constituind în 2018 doar 58% față de mun. Chișinău, fiind chiar mai mică decât a mun. Comrat (67% față de Chișinău) și Orhei (65% față de Chișinău). Totodată, având o pondere de 3,8% din populația națională, mun. Bălți a beneficiat în 2020 de doar 1,6% din volumul total al investițiilor capitale din bugetul de stat. Toate aceste circumstanțe constituie impedimente serioase în promovarea dezvoltării mun. Bălți în calitate de pol național de dezvoltare.

A doua provocare majoră a dezvoltării urbane constă în lipsa orașelor terțiare de mărime medie, care ar funcționa ca poli de creștere regională. În acest context, cele 6 orașe declarate de jure poli de creștere, care au potențial pentru a deveni poli regionali de creștere (mun. Cahul, Comrat, Orhei, Ungheni, Soroca și Edineț), se confruntă în prezent cu deficiențe de dezvoltare, necorespunzând nici criteriilor legale minime de definire a orașelor cu statut de municipiu.

Astfel, toate aceste 6 municipii înregistrează carențe în ceea ce privește nivelul de dezvoltare economică locală, având o infrastructură locală deficitară de sprijinire a sectorului privat și de atragere a investițiilor. În anul 2019, în toate cele 6 municipii, nivelul salariului mediu a fost sub media națională, ceea ce denotă o predominare a activităților economice cu productivitate joasă. Numărul existent de locuri de muncă rămâne a fi limitat, cele 6 orașe nefiind încă capabile să asigure o absorbire eficientă a excesului de brațe de muncă din zonele

rurale proxime. Capacitatea fiscală a bugetelor locale în 2018 a fost sub 50% față de nivelul mun. Chișinău, iar în mun. Soroca chiar sub media națională.

Actualmente, peste 80% din drumurile locale din aceste municipii sunt de calitate nesatisfăcătoare. Mai mul decât atât, în municipiile Cahul și Ungheni ponderea drumurilor asfaltate este mai mică de 35%, ceea ce este mult sub nivelul minim de 60%, solicitat de legislația în vigoare ca o condiție pentru ca o localitate urbană să corespundă statutului de municipiu. Cu excepția mun. Orhei, nici unul din aceste 6 municipii nu dispune de un serviciu local de transport public urban de calitate.

Dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare și utilităților locale este și ea un domeniu problematic pentru aceste 6 orașe. Cea mai nesatisfăcătoare situație se atestă în privința acoperirii cu servicii de canalizare și epurare a apelor uzate. Cu excepția mun. Orhei și Cahul, în restul municipiilor gradul actual de acoperire cu servicii de canalizare nu corespunde cerințelor minime (70%). Mai mult decât atât, în mun. Comrat și Edineț acest indicator este mai mic de 50%. Gradul de acoperire cu iluminat public este sub nivelul stabilit de legislație în 3 din cele 6 orașe. Patru municipii (Edineț, Soroca, Orhei și Ungheni) nu dispun de poligoane autorizate de depozitare a deșeurilor solide, confruntându-se cu carențe serioase de mediu.

Toate cele 6 municipii se confruntă cu probleme în ceea ce privește calitatea infrastructurii urbanistice, aceasta fiind în majoritate dezvoltată în perioada sovietică, fără ca să beneficieze ulterior de intervenții sistematice de reabilitare și revitalizare urbană. Totodată, în ceea ce privește calitatea vieții, cu excepția mun. Orhei, celelalte municipii nu dispun de o infrastructură adecvată de spații publice și facilități pentru a acoperi necesitățile de bază (odihnă, agrement, sport) pentru a fi atractive pentru cetățeni.

Conform estimărilor Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, pentru a asigura un nivel minim de dezvoltare socioeconomică a acestor 6 municipii – care să corespundă unor criterii de bază de definire a unui oraș-pol de creștere – sunt necesare investiții publice de circa 5,4 miliarde de lei, inclusiv 1,2 miliarde de lei – pentru mun. Soroca, 1,25 miliarde de lei – pentru mun. Comrat, 1,13 miliarde de lei – pentru mun. Ungheni, 832 mil. lei – pentru mun. Cahul, 576 mil. lei – pentru mun. Edineț și 415 mil. lei – pentru mun. Orhei. Evident, aceste intervenții presupun un efort financiar care depășește cu mult capacitatea bugetelor locale și nu vor putea fi realizate fără un sprijin consistent din partea autorităților administrației publice centrale și a donatorilor.

A treia provocare majoră de dezvoltare urbană constă în fragilitatea orașelor mici, care și-au erodat puternic funcțiile urbanistice și economice, ca urmare a unui proces prelungit de declin demografic, dezindustrializare a economiilor locale și ruralizare a stilului de viață.

Cu excepția mun. Chișinău (inclusiv 6 orașe din componență), a mun. Bălți și a celor 6 municipii cu potențial de poli de creștere regională, în Republica Moldova există alte 41 de orașe mici, localizate relativ uniform pe tot teritoriul țării. Tradițional, creșterea acestor orașe s-a bazat pe dezvoltarea industriei de prelucrare și a sectorului de servicii, consolidându-se ca centre economice și administrative pentru localitățile rurale proxime.

Dezvoltarea acestor orașe a fost puternic afectată de criza economică profundă care a marcat perioada inițială a tranziției, astfel încât pe parcursul primilor zece ani ai tranziției (1990-2000) practic toate orașele au experimentat o „prăbușire economică” și un colaps cvasigeneral al serviciilor de utilități publice, confruntându-se cu o accentuată ruralizare a stilului de viață și pierzând până la 20-30% din populație. Ulterior, gradual, o bună parte dintre aceste orașe și-au revenit puțin, inițiind importante proiecte de modernizare și extindere a infrastructurii locale, finanțate cu precădere din sursele bugetului de stat și atrase de la partenerii internaționali de dezvoltare. Ținând cont de potențialul demografic, cele 41 de orașe mici pot fi grupate în 4 categorii de bază, care necesită abordări specifice în cadrul politicii naționale de dezvoltare regională:

Categorii	Nota Bene
-----------	-----------

1	2
7 orașe-centre raionale relativ mai mari (peste 15 mii de locuitori) <i>(Drochia, Fălești, Căușeni, Hâncești, Strășeni, Ceadâr-Lunga, Ialoveni)</i>	- Trei orașe (Hâncești, Strășeni și Ceadâr-Lunga) dețin statut de municipiu și au un potențial sporit de creștere socioeconomică. - Orașul Căușeni nu deține statut de municipiu, dar are una dintre cele mai pozitive dinamici de creștere economică și demografică dintre toate orașele regionale. Păstrând aceeași dinamică, poate fi examinată perspectiva dezvoltării în calitate de (al șaptelea) pol de creștere regională pentru Zona de Sud-Vest a țării, luând în considerare faptul că polul tradițional Bender–Tiraspol continuă să fie în afara controlului autorităților constituționale ale țării. - Orașul Ialoveni gravitează puternic spre mun. Chișinău, fiind integrat practic în totalitate în economia și infrastructura municipală (peste 70% din locuitorii orașului fac zilnic naveta de muncă spre Chișinău, există transport public de legătură – troleibuz, iar aprovizionarea centralizată a orașului cu apă potabilă este gestionată de către operatorul municipal)
10 orașe-centre raionale medii (10–15 mii de locuitori) <i>(Basarabeasca, Călărași, Cimișlia, Florești, Nisporeni, Râșcani, Rezina, Vulcănești, Sângerei și Taraclia)</i>	Se evidențiază potențialul sporit al or. Rezina de a fi dezvoltat în calitate de centru urban de convergență cu regiunea transnistreană, luând în considerare experiența precedentă de dezvoltare integrată a nodului economic Rezina–Râbnia
11 orașe-centre raionale relativ mai mici (sub 10 mii de locuitori) <i>(Anenii Noi, Briceni, Cantemir, Leova, Dondușeni, Glodeni, Șoldănești, Ștefan Vodă, Telenești, Ocnița și Criuleni)</i>	- Dezvoltarea majorității acestor orașe gravitează în jurul statutului administrativ de centru raional, având un fundament economic extrem de fragil. - Orașele Criuleni și Anenii Noi fac parte din zona de influență a mun. Chișinău, fiind puternic avantajate de integrarea în economia municipală
13 orașe fără statut de centre raionale <i>(Biruința, Căinari, Cupcini, Cornești, Costești, Frunză, Ghindești, Iargara, Lipcani, Mărculești, Otaci, Tvardița, Bucovăț)</i>	- Lipsa funcțiilor administrative (de centru raional) și dezindustrializarea au condus la o înrăutățire substanțială a situației majorității acestor orașe, care s-au confruntat cu un puternic proces de ruralizare. Dintre toate orașele, doar or. Cupcini a reușit să-și păstreze potențialul industrial la nivel relativ bun. - Localitatea Tvardița a obținut statutul de oraș abia în anul 2013. Totuși, datorită existenței în localitate a Zonei Economice Libere și mai multor investiții majore (crearea de la zero a 7 întreprinderi industriale noi), aceasta a reușit să devină una dintre cele mai dinamice localități din țară

În prezent, absoluta majoritate a orașelor mici din țară continuă să se confrunte cu probleme esențiale de dezvoltare, mizând în cea mai mare parte pe asistența financiară din partea autorităților publice centrale și a partenerilor de dezvoltare. Totodată, începând cu anii 2010, pentru prima dată de la proclamarea independenței, mai multe orașe au început să înregistreze o ușoară creștere demografică, datorată, în special, migrației din localitățile rurale învecinate (inclusiv din contul emigranților reîntorși).

Discrepanțe intraregionale

Toate regiunile de dezvoltare se confruntă cu importante discrepanțe intraregionale. Mai mult decât atât, discrepanțele economice și de infrastructură dintre raioanele din cadrul aceleiași regiuni sunt adeseori chiar mai sensibile decât discrepanțele dintre regiuni.

Cele mai mari discrepanțe intraregionale se înregistrează în ceea ce privește dezvoltarea economică. Astfel, după indicatorul de deprivare economică pentru anul 2019, există diferențe și decalaje majore între raioane în interiorul fiecărei regiuni, cu excepția UTA Găgăuzia:

1) în RD Centru sunt localizate atât cele mai dezvoltate economic raioane din țară (Ialoveni, Anenii Noi, Criuleni, Orhei, Dubăsari și Strășeni – toate amplasate la granița cu mun. Chișinău), cât și cele mai deprivate economic raioane din țară (Nisporeni, Telenești, Călărași și Hâncești). De fapt, se observă constituirea unei zone funcționale economice în jurul mun. Chișinău, care se va consolida gradual în jurul coridoarelor de dezvoltare emergente: Chișinău–Orhei, Chișinău–Hâncești, Chișinău–Strășeni și Chișinău–Anenii Noi;

2) în RD Nord se evidențiază o dezvoltare relativ superioară a raioanelor din triunghiul Bălți–Edineț–Ocnița (inclusiv Drochia, Dondușeni și Râșcani), care au valori ale indicatorului de deprivare peste media națională și un declin mai profund în alte 6 raioane cu indice negativ al deprinderii economice (Briceni, Ocnița, Soroca, Florești, Sângerei, Florești și Glodeni). O situație specifică se atestă în mun. Soroca – care înregistrează cele mai slabe performanțe economice dintre toate orașele medii din țară: cel mai mic salariu mediu, cea mai redusă rată de ocupare, cel mai mic număr de agenți economici și cea mai mică cifră de afaceri);

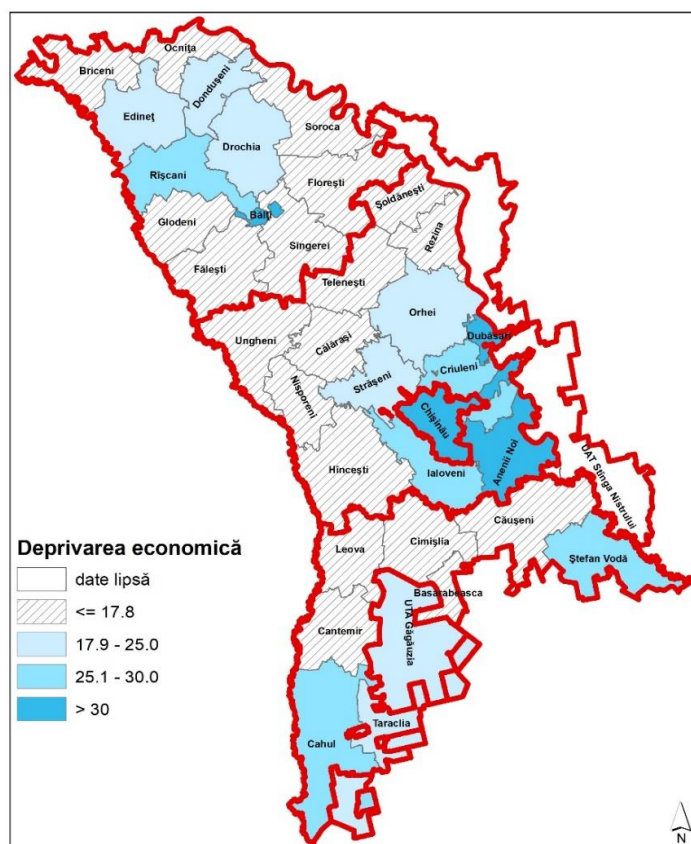
3) în RD Sud o situație economică relativ mai bună se înregistrează în 3 din 7 raioane: Cahul (în special datorită dinamismului mai înalt în mun. Cahul – al treilea centru urban al țării), Taraclia (unicul raion cu 2 zone economice libere – în Taraclia și Tvardița) și Ștefan Vodă (unde se dezvoltă unul dintre cele mai dinamice cluster vitivinicole din republică – 7 fabrici de vin, inclusiv „Purcari”, „Etcetera”).

Din punctul de vedere al infrastructurii, de asemenea, în toate regiunile se observă discrepanțe interraionale sensibile de dezvoltare:

a) RD Centru: se evidențiază raioanele Rezina, Șoldănești, Strășeni, Călărași și Nisporeni – care după nivelul de dezvoltare a infrastructurii, au nivele sub media națională;

b) RD Nord: doar mun. Bălți și r-nul Sângerei au un nivel de dezvoltare a infrastructurii peste media națională, celelalte raioane înregistrând valori inferioare;

Harta 1: Discrepanțe intra-regionale după indicele de deprivare economică (2019)

Sursa: Hartă elaborată de autori în baza datelor Notei Tehnice de Deprivare a Ariilor Mici (IDAM) 2020.

c) RD Sud: iese în evidență situația relativ proastă a infrastructurii în raioanele din centrul și estul regiunii: Cimișlia, Căușeni și Ștefan Vodă, pe fundalul unei îmbunătățiri semnificative a situației în raioanele vestice – Cahul, Cantemir și Taraclia.

Discrepanțele intraregionale sunt relativ mici în ceea ce privește indicatorul de deprivare demografică:

- RD Nord este relativ omogenă, toate raioanele înregistrând valori de deprivare sub media națională și confruntându-se cu provocări extrem de sensibile de declin demografic și îmbătrânire a populației;

- În RD Centru, pe fundalul unor indicatori relativi mai buni vizavi de media națională, se evidențiază doar raioanele Șoldănești și Rezina cu un nivel inferior de dezvoltare;

- RD Sud este unica care înregistrează diferențe majore interraioanele, diferențiindu-se o situație relativ mai bună în raioanele de graniță cu România (Cantemir și Cahul) și o situație mult mai nefavorabilă în raioanele centru-estice: Ștefan Vodă, Căușeni și Cimișlia

Dezvoltarea zonelor rurale

Cu o pondere de 57% a populației rurale, Republica Moldova este în prezent **cel mai rural stat de pe continentul european**. Această situație constituie o provocare majoră în eforturile de promovare și modernizare uniformă a țării și ridicării calității vieții cetățenilor.

Conform datelor statistice, rata de ocupare a populației în vârstă de muncă din mediul rural a fost de 36% în anul 2019, sensibil mai redusă decât în mediul urban – 47%, fiind net inferioară mediei din statele Uniunii Europene – 70%. Totodată, în Republica Moldova rata de sărăcie în zona rurală este de 3 ori mai mare decât în zona urbană, constituind 35,3% în anul 2020. Datele oficiale din 2018 indică că speranța de viață a populației din mediul rural este de 71,4 ani, comparativ cu 75,7 ani a populației din mediul urban.

Fragmentarea excesivă a producției agricole, variabilitatea acestora și lipsa certificării creează probleme atât pentru comercializarea producției în stare proaspătă, cât și pentru dezvoltarea unei industrii de prelucrare competitive.

Tabelul 7

Discrepanțe urban–rural în Republica Moldova (2020)

Nr. crt.	Indicatori	Urban	Rural
1.	Rata de ocupare a populației	47%	35,6%
2.	Veniturile disponibile (medii lunare pe o persoană), lei	3695	2702
3.	Rata sărăciei absolute	14,0%	35,3%
4.	Rata de conectare a populației la rețeaua publică de alimentare cu apă	96,0%	56,8%
5.	Rata de conectare a populației la rețeaua de canalizare (rețea publică)	78,1%	3,4%

Sursa: Biroul Național de Statistică

Una dintre principalele caracteristici ale mediului rural constă în dispersarea așezărilor umane (peste 1 600 de localități), amplificată de o fragmentare administrativă: 844 de autoritățile administrației publice locale rurale.

În acest sens, Republica Moldova a rămas printre ultimele state din regiune care nu a implementat reforma administrativ-teritorială. În consecință, astăzi, spre exemplu, în Republica Moldova activează aproape de 2 ori mai multe primării decât în Marea Britanie (435) și Olanda (443), de 3 ori mai multe decât în Suedia (290) și Portugalia (308), de 8 ori mai multe decât în Danemarca (98) și de 10 ori mai multe decât în Georgia.

Respectiv, în Republica Moldova 86% din autoritățile administrației publice locale au o populație mai mică de 5 000 de locuitori. Totodată, fiecare a patra primărie din mediul rural

din Republica Moldova este „de excepție”, pentru că are o populație mai mică de 1 500 de locuitori – pragul minim prevăzut de legislația în vigoare care permite crearea unei unități administrativ-teritoriale separate.

Din cauza acestei fragmentări excesive, capacitatea administrativă și financiară a absolutei majorități a autorităților administrației publice locale din zona rurală este foarte redusă, ceea ce constituie un impediment semnificativ în organizarea și asigurarea eficienței serviciilor publice locale, precum și în fezabilitatea promovării unor politici de impact de dezvoltare economică locală.

În acest context, rata sărăciei în zonele rurale a fost, pe durata ultimilor 10 ani, de peste 3 ori mai mare decât în media pe orașe, inclusiv de peste 7 ori mai mare în comparație cu orașele mari. Totodată, întrucât o parte semnificativă a populației rurale este angajată în activități agricole de subzistență, gradul sărăciei se amplifică în anii cu evenimente extreme legate de climă (secetă, îngheturi, inundații etc.).

Modernizarea și dezvoltarea zonei rurale depinde foarte mult de eficiența politicii naționale de regionalizare a serviciilor publice și de eforturile autorităților administrației publice locale de cooperare intercomunitară.

Infrastructura tehnico-edilitară precară este un alt factor ce limitează posibilitățile de dezvoltare a zonelor rurale. Majoritatea sistemelor de alimentare cu apă și canalizare din mediul rural necesită modernizări, iar în unele localități, aceste sisteme lipsesc cu desăvârșire. Totodată, gospodăriile din mediul rural sunt cu mult mai puțin dotate cu facilități de locuit, comparativ cu cele din mediul urban. Pentru comparație, în anul 2019, circa 22% din gospodăriile din mediul rural erau dotate cu baie sau duș, comparativ cu 60% din mediul urban. Totodată, conform datelor naționale, rata de conectare a populației la rețeaua publică de alimentare cu apă în zonele rurale constituia 56%, comparativ cu 96% în localitățile urbane. Discrepanța dintre mediul rural și urban se atestă și mai mult în ce privește rata de conectare a populației la rețeaua publică de canalizare, unde doar 3,4% din populația rurală beneficiază de acces la sistem centralizat de canalizare, comparativ cu 78% în mediul urban.

Pentru îmbunătățirea infrastructurii și a condițiilor de trai în mediul rural sunt necesare investiții în renovarea și reconstrucția sistemelor de alimentare cu apă și canalizare, a drumurilor locale, a liniilor de telecomunicații, a energiei electrice, în renovarea clădirilor publice, a iluminatului stradal. Revitalizarea zonelor rurale, în vederea stopării tendințelor negative de declin economic și social, inclusiv depopularea localităților, va reprezenta una dintre prioritățile Guvernului. În aceste condiții, pentru perioada de planificare 2022-2028 sunt necesare investiții majore în infrastructura fizică și socială a localităților rurale, inclusiv prin lansarea programelor de finanțare pentru reabilitarea infrastructurii în localitățile rurale.

Rezultate și restanțe în implementarea SNDR 2016-2020

Rezultate generale

Obiectivul general al SNDR 2016-2020 a constat în susținerea dezvoltării echilibrate și durabile în toate regiunile de dezvoltare, urmărindu-se, în special, reducerea decalajelor crescânde dintre mun. Chișinău și restul teritoriului Republicii Moldova.

În acest sens, în urma implementării politicii naționale de dezvoltare regională prin intermediul SNDR 2016-2020, în sinergie cu activitățile implementate în cadrul altor strategii și programe de politici publice sectoriale, precum și a investițiilor private, pentru prima dată în ultimii 30 de ani s-a reușit o încetinire (încă fragilă) a tendințelor de concentrare disproporționată a resurselor în mun. Chișinău în detrimentul restului teritoriului național, inclusiv:

1) cu două puncte procentuale a crescut ponderea agenților economici înregistrați în afara mun. Chișinău;

2) cu un punct procentual a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în cifra totală de afaceri a agenților economici din Republica Moldova;

3) cu șase puncte procentuale a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în volumul total al producției industriale din țară;

4) cu două puncte procentuale a crescut ponderea regiunilor din afara mun. Chișinău în volumul total al investițiilor capitale (din toate sursele) și cu patru puncte procentuale în volumul total al lucrărilor de construcție.

Totodată, în perioada de referință s-au înregistrat un șir de alți indici încurajatori de ameliorare a tendințelor negative, care au dominat dezvoltarea regiunilor din afara mun. Chișinău în ultimele decenii:

a) s-au încetinit ritmurile de reducere a ponderii regiunilor în numărul total de salariați pe țară (0,1% în perioada 2015-2019 față de 2,6% în perioada 2010-2015 și 7,2% în perioada 2005-2020);

b) s-au încetinit ritmurile de reducere a ponderii regiunilor în volumul total al comerțului (2% în 2015-2019 față de 15% în 2010-2015);

c) s-au încetinit ritmurile de descreștere a ponderii regiunilor în totalul populației țării (de două ori față de perioada 2010-2015).

Totuși, progresele înregistrate sunt încă relativ mici, fiind necesară sporirea lor în perioada următoare, pentru consolidarea unor tendințe durabile de dezvoltare echilibrată a teritoriului național.

În același context, pentru a asigura continuitatea și consolidarea tendințelor pozitive înregistrate, în perioada de referință s-a reușit fundamentarea tranziției la o nouă paradigmă de dezvoltare regională, care se bazează atât pe ultimele ajustări metodologice la nivel internațional, cât și (mai ales) pe circumstanțele contextuale ale Republicii Moldova. În acest sens, în data de 13 februarie 2020 Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale a aprobat Noul Concept (paradigmă) de dezvoltare regională a Republicii Moldova, care urmează să optimizeze și să eficientizeze abordarea politicii naționale de dezvoltare regională în Republica Moldova în perioada următoare.

Rezultate specifice

În conformitate cu cele mai bune practici internaționale, evaluarea rezultatelor atinse în procesul de implementare a obiectivelor specifice ale SNDR 2016-2020 a fost efectuată în baza a patru dimensiuni distincte: relevanță/coerență, eficiență, eficacitate și impact.

Obiectivul specific 1. Asigurarea accesului la servicii și utilități publice calitative

Realizarea acestui obiectiv a urmărit 2 măsuri: dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare de importanță locală și regională, precum și dezvoltarea principiilor de regionalizare a serviciilor publice în domeniile gestionării deșeurilor solide și alimentării cu apă și canalizare, axate pe 4 domenii de intervenție:

- 1) dezvoltarea serviciilor de alimentare centralizată cu apă și canalizare;
- 2) managementul deșeurilor solide;
- 3) dezvoltarea infrastructurii drumurilor;
- 4) eficiența energetică a clădirilor publice.

În general, pentru implementarea acestui obiectiv au fost direcționați cca 788,45 milioane de lei din sursele Fondul Național pentru Dezvoltare Regională și cca 50 milioane de euro din partea partenerilor de dezvoltare (în special UE, Guvernul Germaniei și Guvernul Elveției), în cadrul a 59 de proiecte, inclusiv 29 în domeniul apă-canalizare, 1 – în domeniul deșeurilor solide, 12 – în domeniul infrastructurii drumurilor și 17 – în domeniul eficienței energetice a clădirilor publice.

Tabelul 8

Sinteza intervențiilor implementate în cadrul obiectivului specific 1 (2016-2021)

Domenii de intervenție	Finanțare	Proiecte implementate
Alimentarea centralizată cu apă și canalizare	303,72 mil. lei din sursele FNDR	16 proiecte (15 finalizate)
	50 mil. euro atrase de la donatori (UE, GIZ, SDC)	13 proiecte
Managementul deșeurilor solide	5,17 mil. lei din sursele FNDR	1 proiect finalizat
Infrastructura drumurilor	314,65 mil. lei din sursele FNDR	12 proiecte (12 finalizate)
Eficiența energetică în clădirile publice	72,99 mil. lei din surse FNDR	9 proiecte (9 finalizate)
	cca 20 mil. euro atrase de la donatori (UE)	8 proiecte

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Implementarea intervențiilor în cadrul acestui obiectiv specific a fost strâns corelată cu implementarea politicilor publice sectoriale, inclusiv:

- Strategia de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027 (obiectivele 1 și 2);
- Strategia națională de mediu pentru anii 2014-2028 (obiectivul 8);
- Strategia națională de transport și logistică pentru anii 2013-2020;
- Strategia națională de alimentare cu apă și sanitație (2014-2030).

Ca rezultat, din totalul de 53 de proiecte planificate, în perioada de referință au fost finalizate 37 de proiecte, 1 proiect fiind în proces de implementare, iar 15 proiecte așa și nu au fost inițiate.

Tabelul 9

**Progresul implementării proiectelor finanțate
din sursele Fondului Național pentru Dezvoltare Regională (2016–2020)**

Domenii de intervenție	Număr de proiecte				Progres în implementarea proiectelor
	planificate	finalizate	în curs de implementare	neinițiate	
Alimentarea centralizată cu apă și canalizare	21	15	1	5	71,4%
Managementul deșeurilor solide	4	1	0	3	25,0%
Infrastructura drumurilor	17	12	0	5	70,6%
Eficiența energetică în clădirile publice	11	9	0	2	81,8%
TOTAL	53	37	1	15	69,8%

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Progresul relativ scăzut în implementarea intervențiilor planificate se datorează în mod special: lipsei resurselor financiare și problemelor aferente documentației tehnice. Astfel, întârzierea implementării unui proiect se datorează cauzelor aferente documentației de proiectare și diverselor probleme tehnice. În același timp, neinițierea a 15 proiecte (din cele 53 planificate) se datorează exclusiv lipsei resurselor financiare.

Tabelul 10

**Sinteza rezultatelor obținute în implementarea acțiunilor
obiectivului specific 1 (2016-2021)**

Domenii de intervenție	Planificat	Realizat	Progres în implementare
Alimentarea centralizată cu apă și canalizare	325 km rețele de alimentare cu apă	324,8 km rețele de alimentare cu apă	99,9%
	147 km rețele de canalizare	101,6 km rețele de canalizare	69,1%
Managementul deșeurilor solide	20 autospeciale	3 autospeciale	15%
	1,5 mii containere	600 de containere	40%
	20 mii pubele	1,5 mii pubele	7,5%
Infrastructura drumurilor	74 km drumuri construite/reabilitate	682 km drumuri construite/reabilitate	92,2%
Eficiența energetică în clădirile publice	11 clădiri renovate și reabilitate termic	9 obiective publice renovate și reabilitate termic	81,8%

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Cu excepția domeniului gestiunii deșeurilor solide, pe toate celelalte domenii de intervenție au fost atinse circa 86% din țintele planificate, iar unele domenii, precum cel de alimentare cu apă și canalizare, au atins valoarea de cca 100%, ceea ce reflectă un nivel de eficacitate bun.

Nivelul relativ redus de atingere a țăntelor planificate în domeniul gestiunii deșeurilor se explică prin faptul că 3 din cele 4 proiecte planificate așa și nu au fost inițiate din lipsă de finanțare.

Inclusiv prin contribuția proiectelor implementate cu finanțare din Fondul Național pentru Dezvoltare Regională, în această perioadă s-a înregistrat în impact relativ mare de dezvoltare, caracterizat de o dinamică pozitivă de creștere, aferentă fiecărui domeniu de intervenție:

Tabelul 11

**Sinteza indicatorilor de impact în implementarea acțiunilor obiectivului specific 1
(2016-2020)**

Domenii de intervenție	Evoluție națională (2016-2020)	Contribuția proiectelor finanțate prin intermediul prezentei Strategii
Alimentarea centralizată cu apă și canalizare	+1505 km apeducte în regiuni, inclusiv + 6% în RD Nord, +17% în RD Centru, +12% în RD Sud și +15% în RD UTA Găgăuzia	+324,8 km rețele apeduct în regiunile din afara mun. Chișinău
	+113 km rețele de canalizare, inclusiv +1,3% în RD Nord, +4,8% în RD Centru, +3,1% în RD Sud și +3% în RD UTA Găgăuzia	+101,6 km de rețele de canalizare în regiunile din afara mun. Chișinău
Managementul deșeurilor solide	+60 mii de gospodării casnice care beneficiază de serviciu de colectare a deșeurilor municipale (în afara Chișinăului)	+40 mii de gospodării casnice care beneficiază de serviciu de colectare a deșeurilor municipale în 17 localități
Infrastructura drumurilor	+2481,3 km drumuri naționale construite/reabilitate în regiuni +90 km	+68,2 km drumuri reabilitate/construite în regiuni

Domenii de intervenție	Evoluție națională (2016-2020)	Contribuția proiectelor finanțate prin intermediul prezentei Strategii
	de drumuri regionale construite/reabilitate	
Eficiența energetică în clădirile publice	n/a	Circa 168 mii de cetățeni au obținut acces la condiții îmbunătățite de acces la servicii publice rezultate din reabilitarea clădirilor publice

Sursa: Calculele autorilor și rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

În același timp, în cadrul obiectivului specific 1 au fost obținute alte 2 rezultate cu impact intersectorial:

- Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a integrat Planul de acțiuni privind regionalizarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare în Planul de acțiuni al Strategiei de alimentare cu apă și sanitație (2014-2030), care prevede atragerea investițiilor pentru dezvoltarea infrastructurii respective;
- a fost relansat procesul de elaborare a Planului de amenajare a teritoriului național.

Obiectivul specific 2. Asigurarea creșterii economice sustenabile în regiuni

Realizarea acestui obiectiv a urmărit 3 măsuri: conceptualizarea rețelei de centre urbane; consolidarea și dezvoltarea economiei regionale și consolidarea și dezvoltarea infrastructurii turistice în regiunile de dezvoltare.

Intervențiile planificate au corelat strâns cu indicatorii agregați stabiliți în cadrul altor documente de politici sectoriale, inclusiv:

- Strategia de dezvoltare a sectorului întreprinderilor mici și mijlocii pentru anii 2012-2020;
- Strategia națională de dezvoltare agricolă și rurală 2016-2020 (obiectivul specific 3);
- Strategia de dezvoltare a turismului 2020.

Pentru implementarea acestui obiectiv au fost direcționate 320,05 milioane lei din sursele Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, în cadrul a 23 de proiecte, inclusiv 13 – pentru dezvoltarea infrastructurii de afaceri și 10 – pentru dezvoltarea turismului.

Din totalul de 23 de proiecte planificate, în perioada de referință au fost finalizate 17 proiecte, 1 fiind în întârziere, iar 5 așa și nu au fost inițiate.

Tabelul 12

Progresul implementării proiectelor finanțate din sursele Fondului Național pentru Dezvoltare Regională (2016–2020)

Domenii de intervenție	Număr de proiecte				Progresul în implementare
	planificate	finalizate	în curs de implementare	neinițiate	
Dezvoltarea infrastructurii economice	13	9	0	4	69,2%
Dezvoltarea infrastructurii turistice	10	8	1	1	80%
TOTAL	23	17	1	5	73,9%

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Faza implementării tardive a 8 proiecte se datorează lipsei finanțării (pentru 6 proiecte) și problemelor aferente documentației tehnice (pentru 2 proiecte). Aceleași cauze explică neinițierea a 5 proiecte: lipsa finanțării (pentru 3 proiecte) și problemele aferente documentației tehnice (pentru 2 proiecte).

Totodată, pentru implementarea obiectivului specific 2, în perioada de referință au fost valorificate cca 86% din fondurile planificate din sursele Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, inclusiv 79,6% – în domeniul dezvoltării infrastructurii de afaceri și 95,9% – în domeniul dezvoltării turismului.

Progresul mediu în atingerea ȋintelor fixate în cadrul acestui obiectiv specific a constituit cca 70%, variind pe domenii de intervenție, fiind cel mai redus în cazul dezvoltării obiectivelor de infrastructură economică – doar 42,8% și relativ mai înalt în domeniul dezvoltării turismului: 100% în cazul reabilitării obiectivelor de patrimoniu și 70% – în reabilitarea/construcția căilor de acces către obiectivele turistice.

Tabelul 13

**Sinteza rezultatelor obținute în implementarea acțiunilor
obiectivului specific 2 (2016-2021)**

Domenii de intervenție	Planificat	Realizat	Progres
Dezvoltarea infrastructurii de suport în afaceri	14 obiecte de infrastructură economică construite/reabilitate	6 obiecte de infrastructură economică construite/reabilitate	42,8%
Dezvoltarea infrastructurii turistice	Reabilitarea a 7 obiective de patrimoniu	Reabilitarea a 7 obiective de patrimoniu	100%
	Dezvoltarea a 15 obiective turistice	Dezvoltarea a 11 obiective turistice	73,3%
	Construcția/reabilitarea căilor de acces la obiectivele turistice – 10 km	Construcția/reabilitarea căilor de acces la obiectivele turistice – 7 km	70%

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Rezultatul proiectelor de dezvoltare regională implementate în cadrul obiectivului 2 au contribuit la consolidarea unor indicatori pozitivi de impact la nivel național, aferenți fiecărui domeniu de intervenție.

Tabelul 14

**Sinteza indicatorilor de impact în implementarea acțiunilor
obiectivului specific 2**

Indicatori de impact	Evoluție națională 2016-2019
Numărul total de salariați în afara mun. Chișinău	+ 4,04% (+ 14 880 salariați)
Investiții totale în active imobilizate, în afara mun. Chișinău	+ 15,1% (+ 1352 mil. lei)
Numărul de întreprinderi mici și mijlocii per 1 000 de locuitori, în afara mun. Chișinău	+16,9% (de la 6,63 la 7,75)
Numărul turiștilor cazați în structurile de primire turistică colectivă	+ 22,3% (+68 558 de turiști)
Indicele creșterii producției industriale	+ 9,1%

Sursa: Conform datelor furnizate de Biroul Național de Statistică

O altă măsură planificată pentru implementare în cadrul obiectivului specific 2 a reprezentat consolidarea dimensiunii urbane a politicii naționale de dezvoltare regională prin **conceptualizarea rețelei de centre urbane**. În acest sens, în perioada de referință a fost elaborată și aprobată Propunerea de politică publică privind centrele urbane de dezvoltare în

Republica Moldova, iar în baza acestuia a fost elaborată și aprobată Hotărârea de Guvern nr. 916/2020 cu privire la aprobarea Programului național de dezvoltare a orașelor-poli de creștere în Republica Moldova. Totodată, în perioada de referință, s-a reușit atragerea din partea donatorilor de resurse financiare în valoare de 500 mii de euro pentru continuarea proiectelor investiționale de revitalizare urbană, direcționate pentru 8 orașe și municipii: Soroca, Ialoveni, Ocnița, Cimișlia, Căușeni, Ungheni, Bălți și Edineț.

Obiectivul 3. Îmbunătățirea guvernancei în domeniul dezvoltării regionale

Realizarea obiectivului specific 3 s-a bazat pe următoarele 3 măsuri: perfecționarea cadrului legislativ și normativ în domeniul dezvoltării regionale și celui aferent; consolidarea cadrului instituțional și a potențialului administrativ; eficientizarea sistemului de monitorizare și evaluare a implementării prezentei Strategii.

Principalele ținte urmărite în perioada de implementare au constat în:

- 1) extinderea ariei de acoperire a politicii de dezvoltare regională;
- 2) asigurarea unei cooperări interministeriale eficiente;
- 3) consolidarea capacităților autorităților administrației publice locale în implementarea proiectelor regionale;
- 4) îmbunătățirea mecanismului de finanțare a proiectelor.

Modificările operate în structurile guvernamentale au avut un impact direct asupra proceselor în desfășurare legate de alocarea finanțării pentru proiectele de dezvoltare regională, dar și asupra desfășurării unor inițiative la care se fac referință în SNDR 2016-2020. Totodată, în contextul noii structuri a administrației publice centrale, au fost inițiate acțiuni de cooperare interministerială în vederea prioritizării și implementării proiectelor de dezvoltare regională (inclusiv sinergizarea eforturilor), care este la o etapă incipientă.

Totodată, în perioada de referință a fost elaborat și aprobat noul Concept (paradigmă) de dezvoltare regională a Republicii Moldova, menit să ajusteze politica de dezvoltare regională din țară la noile realități și tendințele înregistrate la nivel european.

În vederea tranziției către noua paradigmă de dezvoltare regională, a fost inițiată modificarea Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova și ajustarea regulamentelor aferente. Cele mai multe dintre modificări au implicat clarificarea unor procese, responsabilități sau aspecte procedurale, inclusiv reformularea obiectivelor general și specifice ale politicii de dezvoltare regională.

Printre modificările propuse în noul proiect de lege au fost incluse ajustări la nivel de structură, componență și operare a Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, dar și o revizuire de atribuții a consiliilor regionale pentru dezvoltare și agențiilor de dezvoltare regională pentru clarificarea responsabilităților și competențelor lor.

Alte modificări esențiale vizează eficientizarea la nivel de procese de planificare strategică și programare. Strategiile de dezvoltare ale regiunilor și planurile operaționale regionale se propun a fi substituite cu programe operaționale regionale, care au menirea să eficientizeze procesul de prioritizare a intervențiilor la nivel de regiuni.

Un alt rezultat major atins în cadrul acestui obiectiv specific a constat în crearea și operaționalizarea cadrului instituțional de dezvoltare regională în RD UTA Găgăuzia: Agenția de Dezvoltare Regională și Consiliul Regional pentru Dezvoltare. Ulterior, Agenția de Dezvoltare Regională UTA Găgăuzia a reușit să implementeze proiecte în valoare de peste cca 53 mil. lei, iar gradul de valorificare a fondurilor alocate a atins 78%, fiind unul dintre cele mai ridicate printre celelalte regiuni de dezvoltare (după Agenția de Dezvoltare Regională Centru, cu o valorificare de 88%).

În același context, în perioada de referință au fost realizate o serie de activități menite să optimizeze și să eficientizeze cadrul de planificare a politicii de dezvoltare regională, inclusiv:

a) conceptualizarea și aprobarea unui nou format al desfășurării apelurilor de propuneri de proiecte în conformitate cu prevederile Noului Concept (paradigme) de dezvoltare regională, definind un nou regulament pentru desfășurarea apelurilor de propuneri de proiecte;

b) elaborarea și aprobarea Manualului operațional privind modul de utilizare a mijloacelor Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, integrând prevederile noului regulament pentru desfășurarea apelurilor de propuneri de proiecte;

c) elaborarea și aprobarea unei versiuni actualizate a Instrucțiunilor pentru monitorizarea și evaluarea politicii de dezvoltare regională și asigurarea premiselor desfășurării acțiunilor prescrise de instrucțiuni;

d) elaborarea unei versiuni actualizate a Instrucțiunilor pentru monitorizarea proiectelor de dezvoltare regională și revizuirea cadrului de raportare în vederea asigurării transparenței și optimizării proceselor de monitorizare în cadrul agențiilor de dezvoltare regională;

e) elaborarea Liniilor directe privind revitalizarea urbană în Republica Moldova.

Totodată, în perioada de referință, în vederea capacității instituționale și dezvoltării parteneriatelor de dezvoltare regionale au fost organizate peste 170 de sesiuni de instruire, peste 80 de conferințe naționale, regionale și locale, peste 160 de ateliere de lucru și circa 70 de vizite de studiu în afara Republicii Moldova.

Restanțe

Din totalul proiectelor planificate pentru implementare în cadrul SNDR 2016-2020, 58% au fost finalizate, alte 16% se află în curs de implementare, iar altele 26,3% nu au fost inițiate din considerente obiective și subiective.

Principalele restanțe aferente obiectivului specific 1 se referă la întârzierea implementării a 8 proiecte deja inițiate și lipsa de progres pentru alte 15 proiecte aprobate.

Tabelul 15

Proiecte restante aferente obiectivului specific 1 al SNDR 2016-2020

Nr. crt.	Domeniu de intervenție	Restanțe	Cauze
1.	Aprovizionarea cu apă și canalizare	5 proiecte neinițiate 5 proiecte în întârziere	Lipsa finanțării Probleme de documentație tehnică
2.	Managementul deșeurilor	3 neinițiate	Lipsa finanțării
3.	Reabilitarea drumurilor	4 proiecte în întârziere 5 proiecte neinițiate	Lipsa finanțării Probleme de documentație tehnică
4.	Eficiența energetică	1 proiect în întârziere 2 proiecte neinițiate	Insuficiența de finanțe

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Principalele restanțe aferente obiectivului specific 2 se referă la existența de întârzieri în implementarea a 4 proiecte și neinițierea altor 5 proiecte aprobate.

Tabelul 16

Proiecte restante aferente obiectivului specific 2 al SNDR 2016-2020

Nr. crt.	Domeniu de intervenție	Restanțe	Cauze
1.	Dezvoltarea atractivității turistice	4 proiecte în întârziere 1 proiect neinițiat	Probleme de documentație tehnică

2.	Dezvoltarea infrastructurii de afaceri	4 proiecte în întârziere 4 proiecte neinițiate	Lipsa finanțării Probleme de documentație tehnică
----	--	---	--

Sursa: Rapoartele Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind implementarea SNDR 2016-2020

Principalele restanțe aferente obiectivului specific 3 se referă la următoarele 2 dimensiuni:

1) lipsa de progres în vederea creării și operaționalizării cadrului instituțional de dezvoltare regională în mun. Chișinău (din motive financiare);

2) aprobarea modificărilor Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova și ale cadrului normativ secundar și terțiar.

În general, cea mai mare restanță în implementarea SNDR 2016-2020 a constat în întârzierea sistemică în tranziția spre o nouă paradigmă de dezvoltare regională, acest proces urmând a fi transferat pentru perioada următoare de programare.

Constrângeri și oportunități de implementare a politicii de dezvoltare regională

Abordarea strategică și coordonarea intersectorială

Prezenta Strategie urmează să reprezinte cel de-al patrulea ciclu de planificare strategică a dezvoltării regionale în Republica Moldova și să se bazeze pe consolidarea și avansarea prevederilor strategiilor naționale anterioare de dezvoltare regională.

Cicluri de planificare	Comentarii
2010 - 2012	Misiunea SNDR 2010-2012 a constat în crearea arhitecturii instituționale și financiare de implementare a Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, fiind, totodată, corelată cu obiectivele de dezvoltare trasate în Strategia Națională de Dezvoltare 2020
2013 - 2015	Misiunea SNDR 2013-2015 a constat în inițierea intervențiilor politicilor și investiționale sistemice de diminuare a disparităților inter- și intraregionale în Republica Moldova prin intermediul unui mecanism complex de planificare integrată și participativă de dezvoltare regională
2016 - 2020	Misiunea SNDR 2016-2020 a constat atât în asigurarea unei continuități logice a intervențiilor investiționale, cât și în dezvoltarea caracterului intersectorial al politicii de dezvoltare regională, prin asigurarea unui proces integrat și unitar de planificare, gestionare și coordonare a intervențiilor guvernamentale sectoriale direcționate spre susținerea dezvoltării socioeconomice echilibrate. În acest sens, SNDR 2016-2020 prevedea tranziția spre o nouă paradigmă de dezvoltare regională începând cu anul 2018

Principala provocare în inițierea celui de-al patrulea ciclu de planificare strategică de dezvoltare regională în Republica Moldova constă în faptul că până în prezent nu s-a reușit implementarea abordării integrate și unice de planificare, coordonare și evaluare a investițiilor publice sectoriale direcționate spre dezvoltarea regiunilor. În acest sens, multiplele intervenții guvernamentale de susținere a dezvoltării regiunilor (în domeniile infrastructurii, serviciilor publice, dezvoltării antreprenorialului și coeziunii sociale) continuă să fie separate, sectoriale și puțin sincronizate. În Republica Moldova politica de dezvoltare regională continuă să fie percepută ca o politică sectorială, spre deosebire de toate celelalte state ale Uniunii Europene, unde politica de dezvoltare regională este o politică transversală și nu este concepută ca un sector aparte, distinct și izolat.

Continuă să fie deficitară implicarea actorilor locali în promovarea intervențiilor de dezvoltare regională. Rolul autorităților publice locale în implementarea proiectelor de dezvoltare regională este mai vizibil la etapa de elaborare, planificare a implementării, dar se reduce substanțial la etapa de implementare și postimplementare.

O oportunitate majoră a prezentei Strategii constă în sincronizarea cu ciclul și prioritățile politicii de dezvoltare regională ale Uniunii Europene, care, pentru perioada de referință, urmează să se bazeze pe nouă abordare de coeziune „Calea spre excelență”, axată pe cinci obiective majore:

1) avansarea specializării regionale inteligente (*o Europă mai inteligentă, prin inovare, digitalizare, transformare economică și sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii*);

2) tranziția spre o economie verde (*o Europă mai verde, fără emisii de carbon, punerea în aplicare a Acordului de la Paris și investiții în tranziția energetică, energia din surse regenerabile și combaterea schimbărilor climatice*);

3) creșterea mobilității intra- și interregionale (*o Europă conectată, cu rețele strategice de transport și digitale*);

4) creșterea coeziunii sociale (*O Europă mai socială, pentru realizarea pilonului european al drepturilor sociale și sprijinirea calității locurilor de muncă, a învățământului, a competențelor, a incluziunii sociale și a accesului egal la sistemul de sănătate*);

5) sprijinirea inițiativelor de jos în sus (*O Europă mai apropiată de cetățenii săi, prin sprijinirea strategiilor de dezvoltare conduse la nivel local și a dezvoltării urbane durabile în UE*).

Totodată, conform deciziilor luate, în perioada de programare 2021-2027, cea mai mare parte a investițiilor din Fondul European de Dezvoltare Regională și din Fondul de coeziune se vor axa prioritar pe primele două obiective. Astfel, statele membre vor investi între 65% și 85% din alocațiile lor, în special pentru creșterea economică inteligentă (inclusiv digitalizarea) și proiectele de mediu (inclusiv adaptarea la schimbările climatice).

Trebuie de menționat că alinierea la prioritățile Uniunii Europene de dezvoltare regională continuă să fie și o mare provocare pentru Republica Moldova. Acest fapt se datorează decalajului major de dezvoltare intra- și interregional, precum și restanțelor la realizarea obiectivelor strategice stabilite în perioadele de programare anterioare. În acest sens, este destul de dificil de stabilit obiectivele de perspectivă, axate pe aspecte de specializare inteligentă, inovare, digitalizare, transformare economică, atunci când dezvoltarea economică în regiunile Republicii Moldova este încă departe de cel puțin nivelul minim european. Este dificil de a promova și a susține competitivitatea și creșterea economică a regiunilor atunci când avantajele lor competitive nu sunt nici măcar identificate. La nivel european, încă din 2014, paradigma dezvoltării regionale se axează pe faptul că regiunile urmăresc să se specializeze în sectoarele care le oferă cel mai mare potențial de creștere și competitivitate, unde respectiva regiune deține deja un avantaj competitiv sau îl poate dezvolta. Până în prezent, obiectivul de asigurare a unui proces de dezvoltare social-economică teritorială echilibrată și lichidarea disparităților de dezvoltare existente încă este departe de a fi realizat, iar în comparație cu mun. Chișinău, toate celelalte regiuni pot fi considerate drept zone defavorizate.

Legislație și reglementări normative

Suportul legislativ al acțiunilor de implementare a politicii de dezvoltare regională continuă să fie asigurat de câteva acte normative de bază aprobate acum mai bine de zece ani:

- Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova;
- Hotărârea Guvernului nr. 127/2008 cu privire la măsurile de realizare a Legii nr. 438-XVI din 28 decembrie 2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, prin care s-a aprobat reglementări pentru Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și

Locale, consiliilor regionale pentru dezvoltare, agențiilor de dezvoltare regională și Fondului Național pentru Dezvoltare Regională;

- Hotărârea Guvernului nr. 1305/2008 cu privire la Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale.

Aceste acte normative de bază sunt secundate de actele normative de aprobare a documentelor strategice și de programare a Documentului unic de program și planul operațional regional), prin care se asigură suportul conceptual, direcția de implementare, responsabilitățile instituționale, mecanismele și instrumentele de implementare a politicii de dezvoltare regională. Totodată, un șir de acte normative terțiare (de exemplu Manualul operațional al Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, Manualele operaționale ale agențiilor de dezvoltare regională, Instrucțiunile pentru participarea în apelurile de propuneri de proiecte etc.) asigură suportul operațional și procedural al implementării politicii de dezvoltare regională.

De la aprobarea și intrarea în vigoare a legislației ce reglementează acest domeniu au apărut multiple schimbări în abordarea strategică, condițiile socioeconomice de dezvoltare, prioritățile, tendințele, practicile de implementare. Respectiv, cadrul legislativ trebuia să țină pasul cu aceste schimbări și să fie în mod adecvat modificat. Mai mult decât atât, însuși Planul de acțiuni privind implementarea SNDR 2016-2020 și rapoartele de țară stabilesc necesitatea de a fi perfecționat cadrul legislativ și normativ în domeniul dezvoltării regionale și cel aferent. Pe perioada de implementare a SNDR 2016-2020 modificări principiale nu au fost realizate, astfel procesul de implementare a politicii de dezvoltare regională rămâne încorsetat într-o serie de constrângeri legale.

Prevederile cadrului legislativ în vigoare definesc politica de dezvoltare regională ca pe o activitate coordonată a autorităților administrației publice centrale și locale, a colectivităților locale și a organizațiilor neguvernamentale, orientată spre planificarea și realizarea unei dezvoltări social-economice teritoriale echilibrate, pentru sprijinirea nemijlocită a dezvoltării social-economice a zonelor defavorizate. Însă modalitatea concretă de cooperare și coordonare a acestor actori nu este specificată și nici reglementată. În acest sens, elaborarea și implementarea politicii de dezvoltare regională rămâne a fi o prioritate doar a autorității naționale responsabile de acest domeniu, a Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Una dintre caracteristicile principale ale politicii de dezvoltare regionale este abordarea intersectorială, care se realizează la nivel teritorial inclusiv cu suportul unor alte strategii conexe, astfel asigurând conceptul de sinergie. În cadrul legislativ în vigoare lipsesc prevederi specifice care ar reglementa modul de coordonare și sinergizare a strategiilor și politicilor de dezvoltare similare gestionate de alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, la nivel de documente strategice sau operaționale care vizează dezvoltarea regională.

Politica de dezvoltare regională trebuie să asigure convergența politicilor sectoriale existente, dar și conjugarea resurselor financiare necesare pentru implementarea proiectelor de dezvoltare regională. În prezent, la nivel național există câteva fonduri sectoriale (Fondul ecologic național, Fondul rutier, Fondul de eficiență energetică, Fondul de Investiții Sociale din Moldova ș.a.) care cofinanțează realizarea diferitor proiecte în regiunile de dezvoltare, care au impact asupra dezvoltării lor, dar care nu sunt în sinergie și corelare strategică și operațională cu Fondul Național pentru Dezvoltare Regională. Modul de sinergizare și corelare a acestor fonduri este nereglementat în prezent de cadrul legislativ.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 570/2017 a fost aprobat Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică al Republicii Moldova, care urma să fie implementat începând cu anul 2018 și utilizat în producerea și diseminarea datelor statistice oficiale în profil regional. Datele statistice oficiale au o importanță crucială pentru planificarea, monitorizarea și evaluarea politicii regionale. Prevederile normative menționate necesită unele ajustări procedurale, astfel încât să fie puse în aplicare.

Cadrul legislativ în vigoare reglementează sumar drepturile, responsabilitățile și atribuțiile autorităților administrației publice locale privind implicarea în procesul de dezvoltare regională. O lacună persistentă este lipsa reglementărilor privind modalitatea de asigurare a managementului implementării și de cofinanțare a proiectelor de dezvoltare regională de către autoritățile administrației publice locale sau partenerii lor din sectorul privat și cel asociativ.

În prezent este elaborat și se află în procedură de examinare un nou proiect de lege privind dezvoltarea regională, precum și un set complet de acte normative secundare aferente (Regulamentul Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, Manualul operațional al Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, regulamente de desfășurare a apelurilor de propuneri de proiecte, manuale operaționale ale agențiilor de dezvoltare regională, diverse instrucțiuni etc.), care urmează să țină cont de constrângerile identificate, inclusiv în prezenta Strategie.

Cadrul instituțional

Realizarea efectivă a obiectivelor politicilor de dezvoltare regională și gestionarea eficientă a proceselor de dezvoltare este asigurată de cadrul instituțional definit în Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, constituit din autorități, structuri și instituții atât naționale, cât și regionale la începutul anului 2009 și consolidat instituțional pe parcursul ultimilor 12 ani.

La nivel național, instituțiile responsabile de coordonarea politicii de dezvoltare regională sunt Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale. La nivel regional, cadrul instituțional pentru implementarea politicii de dezvoltare regională este constituit din consiliile regionale pentru dezvoltare și din agențiile de dezvoltare regională Nord, Centru, Sud și UTA Găgăuzia. Cadrul instituțional existent este organizat și funcționează în spiritul și conform normelor și practicilor existente în țările europene, asigurând suportul instituțional necesar implementării politicii de dezvoltare regională. Totodată, de la momentul constituirii și până în prezent, s-au înregistrat intervenții minime în ceea ce privește organizarea și funcționarea instituțiilor naționale și regionale, respectiv există necesitatea anihilării unor deficiențe și constrângeri care periclitează buna funcționare a mecanismului instituțional.

Organul suprem de coordonare a politicii de dezvoltare regională – Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale – necesită intervenții de consolidare instituțională și eficientizare operațională. Astfel, deși Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale trebuie să asigure procesul de colaborare și coordonare intersectorială între diferite entități ale statului, în atribuțiile de bază acest rol nu este reglementat suficient. Singura mențiune în atribuții este faptul că acesta revizuieste și evaluează conformitatea prevederilor Strategiei naționale de dezvoltare regională cu cele ale Strategiei naționale de dezvoltare sau cu cele ale documentelor similare de planificare strategică națională, fapt pentru care Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale nu are subdiviziuni abilitate și nici capacități.

La nivel de autoritate națională responsabilă de implementarea politicii de dezvoltare regională, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale asigură realizarea acestui rol. Ministerul a fost reorganizat în baza reformei instituționale realizată în 2021.

În practicile europene sunt frecvente cazuri când politica de dezvoltare regională este combinată cu dezvoltarea urbană, cu gestionarea administrației publice, a lucrărilor publice, a infrastructurii, gestionarea fondurilor europene, deci se prezumă că reorganizarea efectuată va îmbunătăți procesele operaționale și decizionale ale Ministerului.

Structurile reprezentative la nivel regional sunt consiliile regionale pentru dezvoltare. Consiliile regionale pentru dezvoltare sunt organizate pe principiul de asigurare a reprezentativității și parității componenței în așa mod încât procesul de planificare și

coordonare a implementării la nivel regional să fie bazat pe o participare largă a tuturor actorilor (din sectoarele public, privat, asociativ), transparență, abordare multidimensională pe orizontală și verticală, să asigure conformitatea cu politicile naționale. Totodată, acest principiu de largă reprezentativitate și paritate creează un impediment major de activitate.

Componența supraaglomerată a consiliului regional pentru dezvoltare creează dificultăți în activitatea sa și periclitează procesul decizional. Majoritatea ședințelor consiliului regional pentru dezvoltare sunt amânate din lipsă de cvorum. Singurele ședințe la care este o bună prezență sunt ședințele de aprobare a rezultatelor selectării propunerilor de proiecte. Lipsa de stimulente și oportunitățile infime de a fi implicate în procesul real de implementare a proiectelor de dezvoltare regională condiționează un interes slab al reprezentanților sectorului asociativ și al celui privat de a participa în activitatea consiliului regional pentru dezvoltare.

Așa cum atestă evidențele listelor de prezență, pe parcursul ultimilor 5 ani s-a înregistrat o dinamică negativă a ratei de participare și aparent a interesului membrilor consiliilor regionale pentru dezvoltare în procesul decizional. Astfel, la nivel național, dacă în anul 2015 rata de participare era de cca 81%, atunci în anul 2019 aceasta a scăzut la cca 47%. Tendința de scădere se atestă în toate regiunile de dezvoltare, însă cea mai profundă scădere se constată în RD Centru – de la 85% în 2015 la 24% în 2019.

Substructurile consiliilor regionale pentru dezvoltare în lipsă de reglementări și atribuții clare împiedică buna funcționare. Modul în care activează consiliile regionale pentru dezvoltare le caracterizează mai degrabă ca fiind structuri de promovare a unor interese locale sau raionale în detrimentul celor de dezvoltare regională.

Consiliile regionale pentru dezvoltare mai sunt responsabile și de evaluarea impactului implementării proiectelor și programelor regionale, atribuție complet nefuncțională, căci, la nivel de capacitate, consiliile regionale pentru dezvoltare, deocamdată, nu dispun de capacități, de instrumentele, resursele și mecanismele necesare pentru a efectua aceste evaluări. Drept urmare, sunt necesare de a opera modificări instituționale importante pentru eficientizarea activității acestor instituții. În prezent, au fost inițiate aceste schimbări printr-un set de modificări regulatorii propuse la nivel de atribuții și responsabilități prescrise de cadrul legal.

Se atestă necesitatea clarificării unor aspecte sensibile în ceea ce privește rolul, funcțiile și competențele agențiilor de dezvoltare regională, constituite în cele patru regiuni de dezvoltare. Pe de o parte, acestea sunt structuri subordonate Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, care le aprobă cheltuielile de organizare și funcționare, participând activ și în procesul de angajare a colaboratorilor (chiar dacă doar la nivel de management), iar pe de altă parte, agențiile de dezvoltare regională sunt responsabile de elaborarea strategiilor, programelor, de asistență în scrierea proiectelor, precum și de implementarea și monitorizarea lor în concordanță cu deciziile consiliilor regionale pentru dezvoltare.

Parte integrantă a cadrului instituțional al dezvoltării regionale sunt, conform noțiunii „dezvoltare regională”, și autoritățile administrației publice locale de ambele niveluri, care coordonează procesul de dezvoltare la nivel local, dar și reprezentanții societății civile și ai sectorului privat. În ultima perioadă, acestea sunt tot mai mult implicate în elaborarea, promovarea, crearea de parteneriate pentru implementarea proiectelor de dezvoltare regională, dar modalitatea lor de implicare este practic nereglementată. Acordurile de cooperare pentru implementarea proiectelor sunt documente juridice simpliste, în unele cazuri nerecunoscute ca documente pentru efectuarea tranzacțiilor financiare, și, în mare parte, neîndeplinite în totalitate.

Respectiv, putem concluziona că la nivelul cadrului instituțional este necesară operarea unor modificări instituționale care ar asigura eficientizarea activității Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, consiliilor regionale pentru dezvoltare și agențiilor de dezvoltare regională, cu separarea distinctă a atribuțiilor de elaborare și de implementare a politicii de dezvoltare regională.

Finanțarea programelor și a proiectelor de dezvoltare regională

Pentru finanțarea proiectelor și programelor de dezvoltare regională incluse în Documentul unic de program este constituit Fondul Național pentru Dezvoltare Regională. Din prevederile legii rezultă că sursa principală de finanțare a Fondului Național pentru Dezvoltare Regională provine din mijloacele alocate din bugetul de stat, dar și din alte resurse financiare disponibile.

Totodată, Regulamentul de formare și utilizare a mijloacelor Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 127/2008, stabilește că, în afară de alocațiile bugetului de stat, Fondul se poate forma și din mijloace financiare atrase din sectorul public și privat la nivel local, regional, național și internațional, inclusiv prin programele de asistență ale donatorilor; contribuții benevole ale organizațiilor private, persoanelor fizice și juridice sau ale programelor internaționale multilaterale și bilaterale sau din partea organizațiilor neguvernamentale din țară și de peste hotarele ei. Totuși, în mod practic, în toată perioada de la constituire și până în prezent Fondul Național pentru Dezvoltare Regională a fost completat exclusiv din surse ale bugetului de stat. Finanțările externe atrase de la partenerii de dezvoltare au fost alocate direct pentru proiecte de dezvoltare regională și nu au fost incluse în Fondul Național pentru Dezvoltare Regională.

Conform alocațiilor bugetare anuale, de la crearea sa și până în prezent volumul mijloacelor financiare ale Fondului Național pentru Dezvoltare Regională au crescut anual. Dacă în 2010 în Fond erau alocate 137,66 mil. lei, în 2020 suma mijloacelor aprobate a ajuns la 220 mil. lei (+82,4 mil. lei sau cu 62%). Suma totală a mijloacelor aprobate în bugetul de stat pentru această perioadă a constituit 1,847 miliarde lei (suma ulterior precizată a constituit 1,762 miliarde lei). Totodată în această perioadă, Uniunea Europeană, guvernele Germaniei, Poloniei, Suediei, Marii Britanii, României, Cehiei, Austriei și Elveției, prin agențiile lor de cooperare, dar și alți parteneri externi au oferit suport financiar, logistic și asistență pe mai multe dimensiuni ale politicii de dezvoltare regională. În acest scop, a fost acordată asistență pentru implementarea diferitor proiecte de investiții orientate spre dezvoltarea infrastructurii, creșterea eficienței și calității serviciilor publice, consolidarea capacității instituționale a autorităților responsabile de implementarea politicii de dezvoltare regională. Conform datelor Ministerului Finanțelor, confirmate prin Raportul Curții de Conturi nr. 65/2019, numai pentru perioada 2016-2021, partenerii externi de finanțare au alocat 67,9 milioane de euro (aprox. 1,35 miliarde de lei) pentru implementarea diferitor inițiative și proiecte de dezvoltare regională.

Analiza aspectelor financiare ale politicii naționale de dezvoltare regională relevă existența unui șir de provocări și constrângeri care periclitizează procesul de finanțare a programelor și proiectelor de dezvoltare regională.

O provocare majoră a finanțării obiectivelor de dezvoltare regională o constituie decalajul foarte mare dintre resursele mobilizate și necesitățile reale de dezvoltare regională.

Primul aspect ce iese în evidență, este bugetul planificat pentru implementarea de proiecte și resursele alocate. De exemplu, suma estimativă a tuturor proiectelor selectate pentru finanțare pentru anii 2017-2020 și aprobate oficial prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2017 cu privire la aprobarea Documentului unic de program pentru anii 2017-2020 constituie circa 1,7 miliarde de lei.

Alocațiile anuale din bugetul de stat constituie în medie circa 200 mil. lei, ceea ce constituie estimativ 800 mil. lei, pentru implementarea Documentului unic de program pentru anii 2017-2020. Din aceste date se constată din start un deficit de mijloace financiare necesare de peste 900 mil. lei. Totodată, modalitatea actuală de formare a Documentului unic de program oferă posibilitate partenerilor de dezvoltare pentru a identifica și a finanța proiecte care corespund cerințelor acestora oferind posibilități de a contribui la realizarea politicii de dezvoltare regională.

Al doilea aspect care iese în evidență este necesarul de mijloace financiare pentru acoperirea necesităților de dezvoltare la nivel regional. Astfel, la ultimul apel de propuneri de proiecte organizat în 2020, agențiile de dezvoltare regională au recepționat 137 de note conceptuale, în valoare totală de 3,56 miliarde de lei. Ca urmare a evaluării au fost acceptate 99 de note conceptuale, în valoare de 2,93 miliarde de lei. Ulterior, au fost înaintate 59 de propuneri de proiecte în valoare de 1,4 miliarde de lei, pentru a fi examinată includerea în Documentul unic de program.

Suplimentar, o problemă sistemică conexasă, care necesită a fi abordată în perioada de programare, se referă la capacitățile naționale deficitare în ceea ce privește implementarea eficientă și calitativă a volumelor de lucrări de proiectare și construcție a infrastructurii tehnico-edilitare.

O altă provocare este legată de mecanismul de cofinanțare de către autoritățile beneficiare ale proiectelor finanțate din Fondul Național pentru Dezvoltare Regională. Astfel, deși inițial aplicanții și partenerii lor își asumă responsabilitatea de a contribui la cofinanțarea proiectelor, foarte des aceștia nu își onorează pe deplin obligațiile. În acest sens, ponderea proiectelor implementate în perioada 2013-2017, care au avut cofinanțare alocată a constituit doar 23%. Mai mult decât atât, suma cofinanțării alocate în cazul acestor proiecte a constituit doar 16% din suma planificată inițial. Acest fapt denotă o capacitate foarte redusă a autorităților administrației publice locale de cofinanțare a proiectelor mari de infrastructură. Instituirea obligativității cofinanțării proiectelor de către autoritățile administrației publice locale, inițiată prin noile proceduri privind desfășurarea apelurilor de propuneri de proiecte, va necesita acțiuni complexe de consolidare a managementului financiar al autorităților administrației publice locale.

În final, trebuie menționată fragmentarea, iar deseori chiar desincronizarea instrumentelor și a programelor guvernamentale de finanțare a proiectelor regionale, precum Fondul ecologic național, Fondul rutier, Fondul de eficiență energetică ș.a. La momentul actual, sinergia și corelarea acestor fonduri cu Fondul Național pentru Dezvoltare Regională nu este asigurată.

III. VIZIUNE, OBIECTIVE ȘI DIRECȚII PRIORITARE

Fundamentarea strategică

Prezenta Strategie reprezintă viziunea și prioritățile Guvernului de abordare a dimensiunilor teritoriale ale intervențiilor sectoriale, precum și relațiile instituționale care să faciliteze parteneriatul dintre autoritățile administrației publice centrale și locale.

Prezenta Strategie urmează să consolideze abordarea integrată de „umbrelă intersectorială” a intervențiilor guvernamentale în regiuni, precum și alinierea în totalitate la politica europeană de dezvoltare regională, în corespundere cu prevederile Acordului de Asociere a RM-UE.

În același timp, planificarea dezvoltării regionale pentru următorul ciclu de programare urmează a fi aliniată la cele cinci obiective majore stabilite la nivel european în cadrul Noii politici de coeziune pentru perioada 2021-2027: o Europă mai competitivă și mai inteligentă; o tranziție mai ecologică și cu emisii reduse de carbon către o economie netă cu emisii zero de dioxid de carbon; o Europă mai conectată prin consolidarea mobilității; o Europă mai socială și mai favorabilă incluziunii; o Europă mai aproape de cetățeni prin promovarea dezvoltării durabile și integrate a tuturor tipurilor de teritorii, prioritizând transformarea economică inteligentă (inclusiv digitalizarea) și intervențiile în domeniul mediului (apă, canalizare, deșeuri și reziliență la schimbările climatice).

Pentru perioada de programare 2022-2028, abordarea strategică a prezentei Strategii este fundamentată de noua paradigmă de dezvoltare regională a țării, care reflectă atât tendințele europene de schimbare a paradigmei de abordare a dezvoltării regionale, cât și

concluziile și lecțiile învățate pe parcursul ultimilor zece ani de implementare a politicii de dezvoltare regională, vizând intensificarea eforturilor menite să asigure o dezvoltare echilibrată în regiuni și integrând principiile de competitivitate teritorială.

În acest context, noua paradigmă de dezvoltare regională a Republicii Moldova impune o aplicare transversală a principiului concentrării asupra tuturor intervențiilor sectoriale și intersectoriale, care urmărește în mod special trei aspecte:

1) *concentrarea resurselor*: cea mai mare parte a resurselor urmează a fi direcționate către zonele cu cel mai mare potențial de creștere, care, ulterior, vor difuza dezvoltarea asupra zonelor proxime;

2) *concentrarea efortului*: cea mai mare parte a resurselor urmează a fi direcționate către prioritățile de creștere economică;

3) *concentrarea cheltuielilor*: fondurile alocate urmează a fi valorificate într-o manieră intensivă, pentru sporirea eficienței și eficacității.

Implementarea prezentei strategii va avea la bază finanțările prin intermediul Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, alocările disponibile prin alte fonduri sectoriale (ex. Fondul ecologic național, Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, Fondul rutier, Fondul de eficiență energetică), contribuțiile autorităților administrației publice locale, precum și oportunitățile de finanțare mobilizate prin intermediul partenerilor internaționali de dezvoltare.

Viziunea strategică

În corespundere cu noua paradigmă de dezvoltare regională a Republicii Moldova, viziunea strategică a prezentei Strategii constă în **sprijinirea creșterii competitivității și dezvoltării durabile a fiecărei regiuni, ajustarea disparităților și creșterea calității vieții cetățenilor.**

Obiective și direcții prioritare

În realizarea viziunii strategice de dezvoltare regională în Republica Moldova, implementarea prezentei Strategii se va axa pe următoarele **3 obiective generale**:

1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor:

1) consolidarea rolului și funcțiilor orașelor în calitate de motoare de creștere a competitivității regiunilor;

2) îmbunătățirea mediului antreprenorial în regiuni;

3) identificarea și promovarea specializării inteligente în regiuni;

4) cooperarea regională și transfrontalieră.

2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii:

1) îmbunătățirea infrastructurii tehnico-edilitare de bază în regiuni;

2) dezvoltarea infrastructurii de afaceri în regiuni;

3) sprijinirea procesului de adaptare a regiunilor la schimbările climatice, prevenirea riscurilor și reziliența în fața dezastrelor.

3. Îmbunătățirea instrumentelor de coordonare și implementare a politicii naționale de dezvoltare regională:

1) eficientizarea operațională a cadrului de implementare;

2) consolidarea mecanismului de finanțare a proiectelor de dezvoltare regională;

3) operaționalizarea Regiunii de dezvoltare Chișinău.

Obiectivul general 1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor

În prezent, Republica Moldova își bazează creșterea economică, în special, pe dinamica antreprenorială din mun. Chișinău, în timp ce contribuția celorlalte regiuni continuă să fie limitată. Având o pondere de peste 75% din populația țării, regiunile de dezvoltare din afara mun. Chișinău reprezintă doar 37% din numărul de agenți economici și 28% din cifra de afaceri, 33% din volumul investițiilor capitale și mai puțin de 50% din volumul producției industriale.

În linii generale, economia regiunilor din afara mun. Chișinău se caracterizează printr-o competitivitate redusă, reflectată printr-o dinamică investițională și antreprenorială scăzută, economii bazate pe sectorul agricol, cu o pondere mare a activităților sezoniere, tendințe pronunțate de emigrare a populației active și îmbătrânire a forței de muncă.

În contextul unei competitivități reduse, ponderea în PIB a regiunilor din afara mun. Chișinău (unde locuiesc peste 75% din cetățenii țării) s-a redus la doar 42% în anul 2017 în comparație cu 55% în 2002. În același timp, decalajul indicatorului PRB/locuitor dintre mun. Chișinău și restul teritoriului constituie aproximativ 1:5, fiind caracterizat de o creștere continuă pe parcursul ultimilor decenii.

Respectiv, creșterea competitivității fiecărei regiuni, prin stimularea specializării inteligente în baza avantajelor competitive specifice și utilizării cât mai eficiente a resurselor endogene (materii prime, resurse naturale, resurse umane și competențe), va constitui o prioritate națională de dezvoltare regională pentru perioada 2022-2028.

Există mai multe instituții publice și parteneri de dezvoltare implicați cu intervenții sistemice în acest domeniu. În acest context, pentru asigurarea unor mai bune eficiențe și sinergii ale intervențiilor, va fi necesară o abordare integrată și coordonată, care se propune a fi asigurată prin intermediul Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale. Astfel, acest obiectiv urmează a fi realizat în corelare și sinergie directă cu implementarea altor documente de politici publice, inclusiv: Programul național-pilot de creare a platformelor industriale multifuncționale 2019-2023, Strategia națională de transport și logistică pe anii 2013-2022 ș.a.

1.1. Consolidarea rolului și funcțiilor orașelor în calitate de motoare de creștere a competitivității regiunilor

O provocare majoră pentru sporirea competitivității regiunilor o constituie situația social-economică a orașelor regionale, menite să acționeze ca centre de competitivitate și poli de creștere. În prezent, niciun oraș din Republica Moldova (inclusiv mun. Bălți – al doilea oraș al țării) nu deține suficiente capacități endogene pentru a-și valorifica pe deplin potențialul de dezvoltare în calitate de poli de creștere, fiind în incapacitate de a difuza prosperitate pentru teritoriile rurale adiacente pe care le polarizează, astfel fiind afectată negativ competitivitatea și ritmurile de creștere economică a Republicii Moldova.

Intervențiile aferente acestei direcții prioritare vor fi axate pe următoarele trei măsuri:

- 1) dezvoltarea unei rețele de orașe-poli de creștere regională;
- 2) accelerarea dezvoltării mun. Bălți în calitate de poli național de dezvoltare;
- 3) revitalizarea economică și socială a orașelor mici în calitate de catalizatori ai dezvoltării rurale inteligente.

Dezvoltarea rețelei de orașe-poli de creștere

Pe parcursul doar a ultimilor 15 ani, cu asistența partenerilor internaționali de dezvoltare, au fost efectuate trei analize distincte (în 2004, 2012 și 2019), pe baza unor metodologii complexe, în vederea determinării centrelor urbane din Republica Moldova care dețin potențial pentru a deveni poli de creștere regională. Toate aceste analize au rezultat în

identificarea și recomandarea a 6 municipii pentru a fi sprijinite în vederea dezvoltării lor în calitate de poli de creștere: Cahul, Ungheni, Soroca, Orhei, Comrat și Edineț.

O analiză detaliată a nivelului de dezvoltare a acestor municipii relevă că aceste 6 municipii propuse pentru a se dezvolta ca poli de creștere înregistrează carențe serioase la toate capitolele de dezvoltare, ceea ce afectează dramatic capacitatea lor de a acționa ca locomotive de dezvoltare regională. Mai mult decât atât, nici unul din aceste municipii nu corespunde nici criteriilor minime de definire a localităților urbane cu statut de municipiu în corespundere cu Legea nr. 764/2001 privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova, înregistrând carențe la majoritatea indicatorilor dezvoltării social-economice, ai infrastructurii de utilități publice sau ai serviciilor publice.

În acest sens, odată cu aprobarea Programului național de dezvoltare a orașelor-poli de creștere, urmează implementarea lui efectivă, care are la bază următoarele direcții și ținte de intervenție:

1) îmbunătățirea mobilității și calității infrastructurii de acces și a legăturilor acestora cu zonele înconjurătoare, care va ținti:

a) creșterea ponderii drumurilor locale de calitate îmbunătățită în orașele- poli de creștere până la minimum 50% (în 2019 indicatorul a constituit în medie 35%);

b) asigurarea funcționării de servicii îmbunătățite de transport public urban în fiecare municipiu și acoperirea a minium 85% din teritoriu (în 2019 în 5 din 6 municipii nu funcționează în general transport public urban);

2) dezvoltarea și echiparea infrastructurilor și serviciilor de suport economic pentru a stimula competitivitatea, care va ținti:

a) creșterea salariului mediu în orașele-poli de creștere până la cel puțin media națională (în anul 2019 media pe 6 municipii a constituit 70-90%);

b) creșterea ratei de acoperire cu locuri de muncă (cu excepția celor cu finanțare din buget) în orașele-poli de creștere până la cel puțin 55% față de numărul populației în vârstă aptă de muncă (în anul 2019 indicatorul pe municipii a constituit 30-50%);

c) creșterea capacității fiscale a orașelor-poli de creștere până la minimum 70% din nivelul mun. Chișinău (în anul 2019 indicatorul a constituit 34-67%);

3) sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii (infrastructură și servicii de suport, inovații, digitalizare, specializare inteligentă etc.);

4) revitalizarea urbană și dezvoltarea infrastructurii spațiilor publice, care va ținti: dotarea fiecărui oraș-pol de creștere cu o infrastructură minimă de spații publice îmbunătățite: un centru civic revitalizat, o zonă de recreere de calitate și un complex sportiv multifuncțional dotat inclusiv cu bazin acoperit;

5) modernizarea infrastructurii tehnico-edilitare și a rețelelor de utilități publice, care va ținti:

a) creșterea nivelului de acoperire cu servicii centralizare de canalizare până la minimum 70% (în 2019 media cumulativă pe orașe-poli de creștere a fost de 57%);

b) creșterea nivelului de acoperire cu servicii de iluminare nocturnă până la minimum 80% (în 2019 media cumulativă pe orașe-poli de creștere a fost de 68%);

c) asigurarea cu stații de epurare a apelor uzate funcționale a tuturor orașelor-poli de creștere (în anul 2019 stații de epurare a apelor uzate nu existau deloc sau funcționau doar parțial în 4 din 6 municipii).

Accelerarea dezvoltării mun. Bălți în calitate de pol de dezvoltare

Una dintre principalele cauze ale perpetuării modelului monopolar de dezvoltare a Republicii Moldova și concentrării dezechilibrate a resurselor în mun. Chișinău a constituit-o marginalizarea și periferizarea economică, socială, culturală, educațională și administrativă a mun. Bălți. În ultimii 30 de ani populația mun. Bălți s-a redus cu peste 20%, ceea ce este mai mult decât declinul demografic din alte orașe din țară (de exemplu, Soroca și Cahul – 17%,

Ungheni – 13%, Comrat – 10%). Mai mult decât atât, mun. Bălți se caracterizează prin aceleași tendințe de emigrare a populației tinere și active ca și celelalte regiuni din țară. În prezent, cu excepția creșterii industriale concentrate în Zona Economică Liberă și bazată pe naveta forței de muncă relativ ieftine din raioanele proxime, mun. Bălți este caracterizat printr-un decalaj enorm față de mun. Chișinău. Astfel, raportat la locuitor, volumul comerțului în mun. Bălți constituie 31% față de nivelul Chișinăului, al construcțiilor – 27%, numărul de agenți economici – 47%, cifra de afaceri agenților economici – 43%.

Conform datelor anului 2019, salariul mediu în mun. Bălți este chiar mai mic decât media națională și cu 20% sub nivelul mun. Chișinău. Cu o pondere de 3,8% în populația Republicii Moldova, mun. Bălți valorifică doar 1,1% din totalul investițiilor locative din țară și cca 1% din investițiile din bugetul de stat.

În acest sens, se prevede elaborarea și implementarea unui program de accelerare a dezvoltării mun. Bălți în calitate de pol național de dezvoltare, care se va baza pe următoarele obiective prioritare:

1) sprijinirea consolidării rolului și funcțiilor mun. Bălți în calitate de al doilea oraș al țării, pentru creșterea atractivității față de investitori și forța de muncă tânără și calificată, care va ținti:

a) sprijinirea revitalizării urbanistice a centrului pietonal al orașului în calitate de simbol urbanistic al unui oraș-pol național de dezvoltare;

b) sprijinirea dotării mun. Bălți cu infrastructură minimă de polarizare îmbunătățită: un palat al sporturilor multifuncțional de importanță națională și o zonă de recreere și agrement de importanță națională;

c) sprijinirea organizării anuale a cel puțin 2 evenimente de importanță internațională (economice, sportive sau/și culturale);

d) sprijinirea consolidării axei Chișinău–Orhei–Sângerei–Bălți în calitate de principal coridor economic al țării;

e) dinamizarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii;

2) promovarea unei mai bune conectivități naționale și internaționale, care va ținti:

a) analiza oportunității și fezabilității relansării și modernizării Aeroportului internațional Bălți–Leadoveni (prin parteneriat public–privat);

b) accelerarea eforturilor de reabilitare și modernizare a tronsoanelor restante ale coridoarelor rutiere de conexiune națională și internațională a mun. Bălți (M5: frontiera cu Ucraina–Criva–Bălți, R6: Bălți–Sângerei–Orhei și R16: Bălți–Fălești–Sculeni–granița cu România);

c) sprijinirea reabilitării urbanistice a principalelor artere de transport ale orașului și intrărilor în municipiu (minimum 50% din arterele principale);

3) sprijinirea schimbărilor structurale ale economiei locale pentru susținerea unei creșteri economice inteligente bazate pe avantajele competitive regionale, care va ținti:

a) sprijinirea dezvoltării sectorului TIC în calitate de specializare alternativă inteligentă a municipiului, inclusiv prin consolidarea învățământului universitar de specialitate;

b) sprijinirea diversificării economiei locale și cuterizării sectoarelor cu valoare adăugată înaltă;

c) creșterea salariului mediu în mun. Bălți până la cel puțin 110% față de media națională.

Revitalizarea economică și socială a orașelor mici în calitate de catalizatori ai dezvoltării rurale inteligente

Republica Moldova a moștenit din perioada sovietică o rețea extinsă de orașe mici, localizate foarte uniform în teritoriul țării, având un rol foarte important de deservire economică, socială, culturală și educațională a localităților rurale proxime. Tradițional, aceste orașe mici aveau un rol major în procesarea materiei prime agroalimentare, sprijinind crearea valorii adăugate sporite prin agregarea economiilor rurale mici. Anterior tranziției,

concentrarea economică a însemnat o creștere economică integrată, bazată pe beneficiile economiilor de aglomerație. Ulterior, a avut loc o dezindustrializare dramatică a acestor orașe mici, ceea ce a amplificat problemele în zonele rurale proxime, favorizând emigrarea și specializarea agricolă bazată pe produsele cu cea mai mică valoare adăugată (cerealierele).

În termen mediu și lung, mărirea masei economice și demografice a orașelor mici trebuie să fie una dintre prioritățile naționale ale Republicii Moldova, în contextul sprijinirii unui proces durabil de urbanizare a țării. Va fi nevoie de mobilizarea unor resurse consistente pentru proiecte integrate cu viziune și impact, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, privind creșterea atractivității orașelor mici prin crearea unei economii reziliente și favorabile incluziunii, infrastructură conectivă, investiții în calitatea vieții. Un mare potențial îl are dezvoltarea sectorului agroalimentar, susținând dezvoltarea zonei rurale din proximitate. De asemenea, este importantă încurajarea și susținerea acelor proiecte strategice care facilitează diversificări funcționale ale orașelor, mai ales în contextul dezvoltării activităților orientate spre export.

Așadar, una dintre prioritățile prezentei Strategii va consta în sprijinirea procesului de reindustrializare și îmbunătățire a condițiilor de trai în orașele mici ca premisă pentru revitalizarea economică și socială a zonelor rurale proxime.

1.2. Îmbunătățirea mediului antreprenorial în regiuni

Pentru consolidarea competitivității, regiunile de dezvoltare au nevoie stringentă de sprijin în creșterea abilităților antreprenoriale ale locuitorilor, atât în calitate de angajatori, cât și de angajați – aceasta reprezentând una dintre condițiile de bază pentru dezvoltarea unor economii regionale competitive. Prin urmare, oferirea condițiilor necesare în acest sens va facilita dezvoltarea sectorului privat, crearea de locuri de muncă decente și înalt calificate, creșterea productivității și, respectiv, a salariilor, sporirea transferului de know-how și inovații și va permite flexibilizarea economiei – elementele decisive în condițiile unui mediu economic extern dinamic și incert. Aceste procese vor duce la creșterea nivelului veniturilor populației din surse durabile: activitatea salarială și de antreprenariat.

Astfel, în perioada 2022-2028, un accent sporit va fi pus pe îmbunătățirea mediului de afaceri, fiind asigurată prin intervenții sistemice orientate spre dezvoltarea antreprenorialului și sporirea atractivității turistice în regiuni.

Dezvoltarea mediului antreprenorial:

- 1) dezvoltarea de abilități și competențe în cadrul infrastructurilor de afaceri: programe de incubare, acceleratoare regionale, dezvoltarea de huburi de competențe (în conformitate cu specializarea inteligentă a regiunilor);
- 2) programe regionale de formare profesională (continuă) și antreprenorială în conformitate cu specializarea inteligentă a regiunilor;
- 3) proiecte de sprijin al inovării pentru mediul privat;
- 4) sprijinirea consolidării și dezvoltarea rețelelor de cooperare economică între localități.

Sporirea atractivității turistice:

- 1) intervenții sistemice de sprijinire a diversificării economiilor rurale nonagricole, în special prin dezvoltarea activităților turistice și a industriilor artisanale, în baza valorificării avantajelor competitive și clusterizare microregională;
- 2) crearea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de agrement;
- 3) reabilitarea și modernizarea drumurilor de acces și a infrastructurii aferente către obiectivele turistice de importanță regională și națională;
- 4) amenajarea obiectivelor turistice naturale și antropice de utilitate publică, precum și dotarea cu infrastructură conexasă de utilități publice;

5) dezvoltarea și promovarea programelor de formare a competențelor în domeniul turism.

1.3. Identificarea și promovarea specializării inteligente în regiuni

În contextul promovării competitivității care să susțină accelerarea creșterii economice în regiuni, este nevoie ca fiecare regiune să-și identifice și să-și prioritizeze cele mai promițătoare sectoare și nișe cu potențial de specializare inteligentă, unde impactul economic al intervențiilor va fi cel mai mare.

Specializarea inteligentă pornește de la premisa că nicio regiune nu are suficiente resurse pentru a putea fi competitivă în toate domeniile, motiv pentru care este mult mai eficace să își identifice ariile în care poate face diferența în competiția globală și să își focalizeze apoi atenția pe acele arii în efortul de inovare. Conform conceptului de bază de specializare inteligentă, fiecare regiune are un potențial unic, ancorat în specificul local, care poate fi deblocat prin anumite măsuri, contribuind la creșterea competitivității prin inovare. Inovarea se întâmplă la nivelul companiilor din regiune prin suportul ecosistemului regional de inovare, format din instituții de învățământ, structuri de cercetare, organizații neguvernamentale catalizatoare, centre de transfer tehnologic, agenții de finanțare, la care se adaugă resursele umane, materialele financiare și capitalul social din regiune.

Totodată, promovarea specializării inteligente este profund legată de conceptul de „clusterizare economică”, care este reprezentată de concentrarea geografică a companiilor și instituțiilor interconectate, axată pe lanțurile valorice conexe. Promovarea dezvoltării clusterelor este considerată o abordare atractivă pentru stimularea economiilor regionale, care ar putea genera un impact semnificativ pe termen mediu, cu potențial înalt de vizibilitate și expansiune. Competitivitatea sectorului privat, s-a demonstrat deja, depinde de colocalizarea geografică și de cooperarea companiilor din același sector, care produce așa-numita „eficiență colectivă” și „competitivitate teritorială colectivă”. Clusterizarea regională a sectoarelor economice este deosebit de sensibilă în Moldova, unde sectorul privat este dominat de întreprinderi micro, mici și mijlocii, cu o cooperare slabă între ele.

În anul 2013, Guvernul a adoptat Strategia inovațională a Republicii Moldova pentru perioada 2013-2020 „Inovații pentru competitivitate”. Ulterior, în 2017, au fost întreprinse mai multe eforturi în direcția elaborării unei foi de parcurs pentru promovarea specializării inteligente în Republica Moldova, inclusiv la nivel regional. În acest sens au fost elaborate și aprobate Concepția dezvoltării clusteriale a sectorului industrial al Republicii Moldova, Foia de parcurs pentru ameliorarea competitivității și Raportul „Cartografierea potențialului economic, inovator și științific în Republica Moldova”, în care au fost analizate inclusiv potențialele sectoare relevante pentru specializare inteligentă la nivelul fiecărei regiuni de dezvoltare.

Totuși, la momentul actual, regiunile sunt abia la începutul procesului de conștientizare a necesității și oportunității fundamentării procesului de dezvoltare economică în baza unei viziuni de specializare regională inteligentă.

În acest, context, una dintre prioritățile-cheie ale prezentei Strategii va consta în sprijinirea fiecărei regiuni de dezvoltare să-și evalueze avantajele competitive și să-și definească sectoarele prioritare de specializare inteligentă, în vederea creșterii competitivității și a avansării integrării în lanțurile valorice globale, precum și a atenuării impactului rămânerii în urmă în ceea ce privește adaptarea la noile tehnologii.

1.4. Cooperarea regională și transfrontalieră

Cooperarea la nivel transfrontalier și regional reprezintă o prioritate asumată a Republicii Moldova, stipulată în capitolul 20 al Acordului de Asociere RM-UE și un aspect important de pe Noua Agendă de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană 2021-2027. O atenție sporită se va atrage pe o mai bună coordonare și cooperare a Republicii

Moldova cu țările și regiunile vizate în cadrul Strategiei Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării. Abordarea macroregională răspunde cerințelor de adaptare a politicilor de coeziune ale Uniunii, oferind statelor cu trăsături geografice similare un cadru adecvat, în vederea soluționării în comun, prin cooperarea integrată în plan transnațional și multisectorial, a unor probleme comune.

În vederea realizării angajamentelor asumate, precum și a asigurării unui proces de dezvoltare compatibil cu politicile europene, vor fi utilizate mecanismele prevăzute în ariile prioritare ale Strategiei Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării și participarea la programele de cooperare transfrontalieră și transnațională actuale, precum și la Programul operațional comun România–Republica Moldova 2014-2020, Programul operațional privind Bazinul Mării Negre 2014-2020, Programul transnațional pentru Dunăre 2014-2020, precum și la programele din noul cadru de programare: Programul Interreg NEXT România–Republica Moldova 2021-2027, Programul Interreg NEXT pentru Bazinul Mării Negre 2021-2027, Programul Transnațional Interreg NEXT pentru Dunăre 2021-2027.

În așa mod, în vederea realizării activităților Strategiei Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării, în cadrul ariei prioritare (AP2) *Energie durabilă* vor fi realizate acțiuni orientate spre sporirea eficienței energetice a clădirilor publice, identificarea surselor de energie regenerabile, atragerea investițiilor private în producția de biocombustibili, dezvoltarea infrastructurii de energie electrică, dezvoltarea infrastructurii de stocare a energiei.

În vederea realizării ariei prioritare (AP3) *Cultură și turism*, acțiunile vor viza obiectivele turistice de importanță națională în conformitate cu Strategiei sectoriale și programelor regionale sectoriale, inclusiv:

- 1) reabilitarea monumentelor istorice vizate în conformitate cu prevederile Legii nr. 1530/1993 privind ocrotirea monumentelor;
- 2) crearea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de agrement;
- 3) reabilitarea/modernizarea infrastructurii rutiere (drumurile de acces și infrastructura aferentă drumurilor) către obiectivele turistice de importanță regională;
- 4) amenajarea obiectivelor turistice naturale și antropice de utilitate publică, precum și crearea/modernizarea infrastructurilor conexe de utilitate publică;
- 5) promovarea cercetării și determinarea potențialului turistic în bazinul Dunării, pentru a promova inițiative turistice comune pentru dezvoltare durabilă în bazinul Dunării;
- 6) promovarea inițiativelor de cooperare care vor crea noi direcții pentru dezvoltarea traseelor turistice în bazinul dunărean transfrontalier, bazate pe axa fluviului Dunărea.

În domeniul ariei prioritare (AP4) *Calitatea apei* vor fi planificate investiții în reconstrucția și construcția stațiilor de epurare a apelor uzate, investiții în reconstrucția digurilor de protecție pentru evitarea riscurilor de inundații și mentenanța infrastructurilor existente de protecție împotriva inundațiilor în conformitate cu Planurile de gestionare a riscurilor de inundații pe districtele bazinelor hidrografice, conform Hotărârii Guvernului nr. 562/2020.

În cadrul ariei prioritare (AP5) *Riscuri de mediu* se vor realiza activități care vor dezvolta sistemele regionale de alimentare cu apă, de epurare a apei și de canalizare în conformitate cu programele regionale sectoriale în domeniile aprovizionare cu apă și canalizare. Vor fi implementate proiecte de reabilitare, extindere/regionalizare, modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă și canalizare, dezvoltarea capacităților prestatorilor de servicii regionali.

În vederea realizării activităților ariei prioritare (AP8) *Competitivitatea întreprinderilor*, vor fi realizate mai multe activități care vor stimula valorificarea infrastructurii de afaceri și dezvoltarea capacităților: parcurilor industriale, zonelor economice libere, incubatoarelor de afaceri etc., vor fi dezvoltate abilitățile și competențele în cadrul infrastructurilor de afaceri: programe de incubare, acceleratoare regionale, dezvoltarea de huburi de competențe.

Capacitatea instituțională și cooperare (AP10) – acțiunile vor fi orientate spre consolidarea capacităților instituțiilor regionale în vederea implementării politicilor în domeniu. Un rol special va fi acordat Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, orientat spre a coordona intervențiile la nivel național pentru atingerea obiectivelor politicii de dezvoltare regionale și realizarea priorităților Strategiei Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării. În cadrul acestui proces se urmărește participarea regiunilor de dezvoltare din Republica Moldova, în comun cu alte regiuni din țările terțe, în cadrul programelor transnaționale și transfrontaliere, pentru a promova dezvoltarea economică durabilă și implementarea proiectelor de interes comun.

Cooperarea autorităților centrale, regionale și locale, schimbul de cunoștințe, inovații și cele mai bune practici cu privire la politicile de dezvoltare regională vor avea ca efecte multiplicatoare bunăstarea economică a comunităților locale și dezvoltarea omogenă a regiunilor.

Obiectivul general 2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii

Prioritatea creșterii competitivității trebuie sincronizată cu eforturi guvernamentale sistemice de sprijinire a zonelor defavorizate și de prevenire a marginalizării localităților periferice și lipsite de potențial de dezvoltare. În prezent, după nivelul de dezvoltare, decalajul dintre unitățile administrativ-teritoriale extreme (cea mai dezvoltată vs cea mai puțin dezvoltată) este enorm. Astfel, decalajul după indicii de deprivare economică este de 1:12 (mun. Chișinău vs raionul Nisporeni), iar decalajul după infrastructură este de 1:28 (mun. Chișinău vs raionul Dondușeni).

Totodată, pentru Republica Moldova coeziunea teritorială are un caracter specific și unic pentru întreg teritoriul european, determinat de gradul înalt de ruralitate. Republica Moldova continuă să fie cea mai puțin urbanizată țară din Europa, unde peste 57% din populație (cca 1,7 milioane de cetățeni) continuă să locuiască în localități de tip rural, caracterizate de o infrastructură veche și o subdezvoltare economică pronunțată.

O problemă extrem de sensibilă a dezvoltării rurale în Republica Moldova constă în fărâmițarea administrativ-teritorială excesivă și, respectiv, în capacitatea administrativă și financiară extrem de scăzută a autorităților administrației publice locale de a genera și a implementa politici locale eficiente de dezvoltare.

Spre deosebire de specificul politicii de dezvoltare regională, din absoluta majoritate a statelor Uniunii Europene care pun un accent excesiv pe dezvoltarea urbană, Republica Moldova este nevoită în continuare să acorde atenție mult mai sporită dezvoltării rurale, inclusiv facilitând urbanizarea satelor mari.

În același timp, politica de dezvoltare regională pentru perioada anilor 2022-2028 trebuie să ia în considerare 3 aspecte extrem de importante: conform estimărilor Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030”, în perioada următoare va continua procesul de urbanizare, prognozându-se că anual cca 20-30 mii de cetățeni vor emigra de la sate spre orașe, majoritatea localităților rurale au înregistrat deja un declin demografic de 30-35%, ceea ce impune o abordare mult mai inovativă și specifică privind dezvoltarea infrastructurii utilităților publice. De asemenea, se înregistrează un deficit de abilități antreprenoriale în urma emigrării semnificative a persoanelor tinere și calificate pe parcursul ultimilor 30 de ani. În acest context, sunt necesare soluții inovative, care ar permite maximizarea impactului intervențiilor, luând considerare necesitățile investiționale enorme și posibilitățile modeste ale bugetului de stat.

Implementarea acestui obiectiv urmează a fi realizată în convergență și complementaritate directă cu implementarea altor documente de politici publice confluente, inclusiv: Strategia națională de dezvoltare agricolă și rurală pentru anii 2022-2027, Strategia națională de alimentare cu apă și sanitație (2014-2030).

2.1. Îmbunătățirea infrastructurii tehnico-edilitare de bază

În ciuda progreselor înregistrate în ultima perioadă, infrastructura de utilități publice în regiuni continuă să fie extrem de subdezvoltată, existând încă un decalaj foarte mare față de țintele naționale fixate în Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2030”.

Tabelul 17

Necesități de accelerare a dezvoltării utilităților publice

Nr. crt.	Indicatori	Ținta SND „Moldova 2030” pentru anul 2026	Situația în 2020 pe regiuni de dezvoltare			
			Nord	Centru	Sud	UTA Găgăuzia
1.	Rata de conectare a populației la rețeaua publică de alimentare cu apă	85%	54,5%	65,5%	77,8%	81%
2.	Rata de conectare a populației la rețeaua publică de canalizare	75%	20,9%	11,6%	14,2%	18%
3.	Rata de conectare a populației la servicii de colectare a deșeurilor municipale	60%	30,9% în anul 2017 (conform Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030”)			

Totodată, în mai mult de jumătate din localități, calitatea apei din apeduct nu corespunde cerințelor normative minime înaintate față de apa potabilă.

Stații de epurare a apelor uzate funcționează în mai puțin de 5% din localitățile rurale.

În peste 90% din localitățile rurale lipsește serviciul public de evacuare a deșeurilor menajere, iar infrastructura poligoanelor de depozitare este subdezvoltată și în cea mai mare parte nu corespunde normelor ecologice în vigoare.

Astfel, în vederea reducerii decalajelor dintre mediile rezidențiale privind standardul de viață al locuitorilor și creșterea atractivității localităților rurale se impune continuarea și extinderea eforturilor conjugate din toate sursele posibile ce vizează dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare în toate regiunile țării, eforturile urmând a fi îndreptate spre:

1) sprijinirea dezvoltării infrastructurii edilitare de bază (aprovizionarea cu apă, canalizare și tratarea apelor uzate, managementul deșeurilor și îmbunătățirea infrastructurii drumurilor) prin promovarea regionalizării și cooperării intercomunitare (intervenții pentru arii cu impact de minimum 20 mii de locuitori);

2) sprijinirea transformării graduale a operatorilor de utilități publice din orașele-centre raionale în operatori regionali care vor acoperi cu servicii și localitățile rurale proxime, aflate într-o rază de 5-30 kilometri depărtare.

În general, urmează a fi conjugate eforturile tuturor actorilor implicați pentru sprijinirea dotării localităților rurale cu infrastructură edilitară de bază, astfel încât să devină posibilă atingerea țăintelor fixate în Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2030”.

2.2. Dezvoltarea infrastructurii de suport pentru afaceri

Pe parcursul ultimilor 15 ani, în Republica Moldova s-a dezvoltat o infrastructură extinsă de structuri de sprijinire a afacerilor, inclusiv 7 zone economice libere cu 34 de subzone, 10 parcuri industriale și 11 incubatoare de afaceri. Totodată, începând cu anul 2019, a demarat procesul de creare și dezvoltare a 18 platforme industriale multifuncționale în regiuni. Totuși, chiar dacă au fost înregistrate anumite progrese sesizabile în activitatea acestor structuri de sprijinire a afacerilor, privite în ansamblu, rezultatele obținute de aceste structuri continuă să fie modeste, volumul investițiilor atrase și numărul de locuri de muncă create fiind

departe de aşteptări, iar serviciile conexe, menite să sprijine dezvoltarea întreprinderilor, prestate în cadrul acestor instituţii sunt încă slab dezvoltate, limitându-se la competenţe antreprenoriale de bază. Mai multe restanţe de infrastructură, inclusiv deficitul dotărilor tehnico-inginereşti ale teritoriilor zonelor economice libere şi parcurilor industriale continuă să se perpetueze, impunând necesitatea unor intervenţii care ar asigura funcţionalitatea deplină şi eficienţa structurilor respective.

În acest sens, o prioritate a prezentei Strategii constă în consolidarea şi extinderea infrastructurii de afaceri în fiecare regiune de dezvoltare:

1) extinderea şi diversificarea infrastructurii existente de sprijin pentru dezvoltarea afacerilor (incubatoare şi acceleratoare de afaceri, centre de inovare tehnologică, centre de business etc.);

2) sprijinirea dotării cu infrastructură tehnico-edilitară a parcurilor industriale şi a subzonelor economice libere, pentru valorificarea oportunităţilor investiţionale;

3) sprijinirea dezvoltării şi promovării platformelor industriale microregionale pentru creşterea atractivităţii şi ocupării forţei de muncă;

4) susţinerea activităţii clusterelor inovative şi a altor structuri şi reţele de cooperare, precum şi a activităţilor de promovare economică.

2.3. Sprijinirea procesului de adaptare a regiunilor la schimbările climatice, prevenirea riscurilor şi rezilienţa în faţa dezastrelor

Conform estimărilor Strategiei naţionale de dezvoltare „Moldova 2030”, impactul schimbărilor climatice se prezintă ca una dintre cele trei vulnerabilităţi majore de dezvoltare a Republicii Moldova în perioada următoare, alături de problemele demografice şi economice. În mod special, vulnerabilitatea faţă de schimbările climatice se referă la mediul rural, seceta reprezentând fenomenul cu cel mai mare impact asupra dezvoltării în următoarele decenii. Frecvenţa medie a secetelor deja constituie 1-2 episoade pe parcursul unui deceniu în regiunea de Nord, 2-3 în regiunea centrală şi 5-6 în regiunea de sud, anticipându-se o înrăutăţire a situaţiei în următoarele decenii.

Impactul negativ al climei aride va fi resimţit în reducerea productivităţii culturilor agricole, inclusiv a grâului, a porumbului, a strugurilor, a legumelor, a culturilor tehnice şi furajere, cu o diferenţiere a consecinţelor între regiunile ţării. În acest context, Strategia naţională de dezvoltare „Moldova 2030” impune intervenţii sistematice privind utilizarea eficientă a apei, tranziţia la soiuri de plante mai rezistente la secetă şi şcolarizarea continuă a fermierilor. Totodată, modelările la nivelul sectorului de apă efectuate de Banca Mondială sugerează că şi în absenţa schimbărilor climatice creşterea cererii pentru apa folosită în scopuri de irigare oricum va cauza deficit de apă în următoarele decenii.

Aşadar, o prioritate a politicii naţionale de dezvoltare regională pentru perioada 2022-2028 trebuie axată pe abordarea celor mai stringente probleme de mediu, fiind amplificat sprijinul pentru realizarea următoarelor măsuri:

1) sprijinirea tranziţiei la o economie circulară, pentru o mai bună valorificare a resurselor naturale şi pentru eficientizarea activităţilor economice;

2) îmbunătăţirea eficienţei energetice şi creşterea ponderii energiei regenerabile, pentru reducerea emisiilor de CO₂.

Obiectivul general 3. Îmbunătăţirea mecanismelor şi instrumentelor de coordonare şi implementare a politicii naţionale de dezvoltare regională

Realizarea obiectivului general 3 reprezintă o premisă obligatorie pentru asigurarea implementării eficiente şi eficace a obiectivelor generale 1 şi 2 din cadrul prezentei Strategii. Acest obiectiv se referă la îmbunătăţirea managementului procesului de implementare, care este încă la o etapă tranzitorie de dezvoltare şi consolidare. În acest sens, intervenţiile necesare pentru perfecţionarea mecanismelor şi instrumentelor de coordonare, implementare şi evaluare

a politicii naționale de dezvoltare regională urmează a fi realizate pe câteva paliere. Totodată, acest obiectiv nu vizează doar consolidarea mecanismelor și instrumentelor deja existente, ci prevede și crearea altor noi, menite să asigure aplicarea practică a abordării intersectoriale a politicii de dezvoltare regională, inclusiv aprofundarea cooperării dintre toți actorii implicați în procesul de implementare.

Principala provocare de până acum în implementarea politicii de dezvoltare regională a constatat în faptul că nu s-a reușit impunerea unei abordări integrate și unice de planificare, coordonare și evaluare a investițiilor publice sectoriale direcționate spre dezvoltarea regiunilor. Pe această dimensiune, structurile de coordonare, atât la nivel central, cât și regional, necesită a fi reconceptualizate, iar atribuțiile lor revăzute, în baza unor noi reglementări instituționale.

Un alt aspect ce necesită a fi îmbunătățit este modul în care se finanțează proiectele de dezvoltare regională. Pe acest palier, pe de o parte, atestăm existența unui decalaj mare dintre resursele mobilizate și necesitățile reale de dezvoltare regională. Pe de altă parte, se remarcă o fragmentare, iar deseori chiar nesincronizare a instrumentelor și programelor guvernamentale de finanțare a proiectelor regionale, precum Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, Fondul ecologic național, Fondul pentru eficiență energetică, Fondul rutier ș.a. La momentul actual, sinergia și corelarea acestor fonduri încă nu este pe deplin asigurată. Măsurile preconizate pentru realizarea acestui obiectiv vizează consolidarea managementului financiar aferent politicii naționale de dezvoltare regională.

Nu în ultimul rând, se cere abordarea unei restanțe fundamentale încă din ciclurile anterioare de planificare strategică: crearea și operaționalizarea RD Chișinău (Consiliul Regional pentru Dezvoltare și Agenția de Dezvoltare Regională), urmate de un program complex de consolidare a capacităților instituționale, de elaborare a cadrului strategic de politici și de mobilizare adițională de resurse financiare (pentru a afecta nivelul anterior al finanțărilor destinate celorlalte regiuni).

3.1. Eficientizarea operațională a cadrului de implementare

Conform cadrului legislativ în vigoare, Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale este organul suprem de coordonare a politicii de dezvoltare regională. În acest sens, acesta aprobă, promovează și coordonează la nivel național obiectivele politicii de dezvoltare regională. Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale este responsabil de aprobarea instrumentelor de implementare și finanțare, precum și de supravegherea și controlul modului de utilizare a mijloacelor Fondului Național pentru Dezvoltare Regională.

Totodată, o atribuție importantă a acestuia constă în ghidarea procesului de colaborare dintre entitățile implicate în proces. Analiza activității Consiliului atestă că această structură instituțională încă nu a reușit să-și valorifice totalmente competențele prevăzute.

În ceea ce privește consiliile regionale pentru dezvoltare, se evidențiază disfuncționalități sesizabile de funcționalitate, cauzate în special de componența lor supraaglomerată.

Una dintre prioritățile majore ale prezentei Strategii se va axa pe abordarea punctuală a breșelor existente în buna funcționare a cadrului de reglementare, precum și optimizarea și eficientizarea activității structurilor instituționale implicate în proces, la bază fiind următoarele măsuri:

- 1) perfecționarea cadrului legal în vederea clarificării și optimizării mecanismelor de colaborare interinstituțională la nivel de Consiliu Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, inclusiv cu ghidarea exhaustivă a formelor de intercorelare a politicilor sectoriale (acord, protocol) într-o abordare guvernamentală unică și integrată;

- 2) reorganizarea și consolidarea instituțională a Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale în calitate de coordonator strategic intersectorial al procesului

de implementare a politicii naționale de dezvoltare regională, care urmează a fi concepută ca o „umbrelă intersectorială” de cooperare și interacțiune instituțională;

3) îmbunătățirea prevederilor cadrului legal, astfel încât Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale să preia funcția și rolul de coordonator strategic al procesului de validare, coordonare, evaluare și monitorizare a tuturor programelor și instrumentelor care țin de procesul de dezvoltare teritorială, indiferent de instituția coordonatoare;

3) consolidarea instituțională a autorității naționale de coordonare a dezvoltării regionale și abilitarea ei cu rolul de elaborare și coordonare a implementării programelor integrate de dezvoltare pe termen mediu și lung, care să asigure complementarea resurselor sectoriale naționale și internaționale pentru dezvoltarea regională;

4) restructurarea instituțională a consiliilor regionale pentru dezvoltare, în vederea optimizării și eficientizării componentei și modului de funcționare;

5) creșterea rolului consiliului regional pentru dezvoltare în procesul de coordonare și planificare, în calitate de principală instituție decizională la nivel regional;

6) colaborarea eficientă cu autoritățile administrației publice locale, oficiile teritoriale de ocupare a forței de muncă, incubatoarele de afaceri și alte instituții, fără de care nu este posibilă realizarea obiectivelor de dezvoltare regională.

În linii generale, actualul cadru de implementare a politicii de dezvoltare regională demonstrează un nivel satisfăcător de funcționalitate și operabilitate. Totuși, continuă să se perpetueze 4 grupuri de carențe, care necesită a fi soluționate pentru creșterea eficienței implementării proiectelor investiționale de dezvoltare regională, inclusiv:

1) *carențe în planificarea resurselor*. Analiza implementării SNDR 2016-2020 a arătat că peste 55% din proiectele aprobate nu au fost finalizate în termenele planificate sau nici măcar nu au fost inițiate. Astfel, urmează a fi revizuite aspectele procedurale și tehnice aferente procesului de planificare, în vederea creșterii indicatorilor de performanță pentru perioada următoare de programare;

2) *carențe în sinergizarea financiară*. Deși pentru implementarea proiectelor de dezvoltare regională s-a reușit atragerea unui volum substanțial de resurse financiare adiționale din partea partenerilor de dezvoltare (67,9 mil. euro în perioada 2016-2020), nivelul de coparticipare a beneficiarilor rămâne a fi la un nivel nesatisfăcător. Totodată, sinergizarea dintre Fondul Național pentru Dezvoltare Regională și celelalte fonduri naționale de dezvoltare continuă să aibă mari rezerve de avansare;

3) *carențe în managementul proiectelor*. În contextul consolidării instituționale a agențiilor de dezvoltare regională, continuă să existe dificultăți sesizabile în privința eficienței managementului proiectelor investiționale, reflectate, în special, de restanțele de standardizare a proceselor manageriale și de instituționalizare încă nesatisfăcătoare ale sistemului de atribuire a indicatorilor de performanță. Totodată, o altă problemă majoră rămâne a fi nivelul redus de implicare și responsabilizare a beneficiarilor, atât la etapa de implementare, cât și la etapa postimplementare (responsabilitățile de mentenanță adecvată a infrastructurii nou-create);

4) *carențe în organizarea proceselor de monitorizare și evaluare*. În perioada anterioară, datorită implementării unei abordări sistemice de trasabilitate a rezultatelor, a fost îmbunătățit substanțial sistemul de monitorizare și evaluare a implementării politicii de dezvoltare regională la nivel de obiective. Totodată, continuă să fie deficitară monitorizarea la nivel de proiecte investiționale din cauza faptului că structura actuală a organigramei agențiilor de dezvoltare regională nu permite detașarea separată a funcțiilor de monitorizare a proiectelor, precum și din cauza delimitării instituționale insuficiente a responsabilităților legate de procesele de monitorizare și evaluare.

În acest context, eficientizarea operațională a instituțiilor de dezvoltare regională rămâne a fi o prioritate majoră și pentru perioada următoare de programare 2022-2028. În acest sens, se prevăd intervenții sistemice, care vor fi axate pe următoarele măsuri:

a) consolidarea proceselor de planificare a resurselor prin stabilirea unor proceduri coerente și extinderea parteneriatelor în implementarea proiectelor de dezvoltare regională;

b) optimizarea proceselor de gestionare a proiectelor în cadrul agențiilor de dezvoltare regională și stabilirea unor abordări sistemice și standardizate în bază de indicatori de performanță;

c) capacitatea agențiilor de dezvoltare regională pentru avansarea procesului de mobilizare de finanțări adiționale (inclusiv cofinanțări) și consolidarea parteneriatelor cu alți parteneri de dezvoltare;

d) dezvoltarea premiselor instituționale pentru funcționarea eficientă a mecanismelor de monitorizare și evaluare a proiectelor de dezvoltare regională.

3.2. Consolidarea mecanismului de finanțare a proiectelor de dezvoltare regională

Tranziția la noua paradigmă a politicii naționale de dezvoltare regională impune consolidarea cooperării interministeriale în vederea optimizării alocării mijloacelor publice pentru atingerea unor rezultate conjugate și avansarea creării unei platforme de coordonare a intervențiilor financiare sectoriale la nivel regional. În acest sens, în conformitate cu prevederile legale, politica națională de dezvoltare regională nu trebuie să se limiteze la sursele alocate prin intermediul Fondului Național pentru Dezvoltare Regională, dar ar trebui să se bazeze inclusiv pe sinergia cu alte instrumente financiare conexe și confluențe.

Totodată, urmează a fi găsite soluții eficiente și sistemice pentru o mai bună implicare a sectorului privat în procesul de finanțare a intervențiilor de dezvoltare regională, care la momentul actual continuă să fie la un nivel extrem de redus.

În contextul prezentei Strategii urmează a fi abordate o serie de intervenții sistemice de consolidare a managementului financiar aferent politicii naționale de dezvoltare regională, care vor fi axate pe următoarele măsuri:

1) stabilirea unui instrument integrator de finanțare a proiectelor de dezvoltare regională și asigurarea unei mai bune sinergii cu celelalte fonduri de dezvoltare (Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural, Fondul ecologic național, Fondul rutier, Fondul de eficiență energetică ș.a.);

2) perfecționarea mecanismului de cofinanțare a proiectelor de dezvoltare regională, avansarea mecanismului de coimplementare a proiectelor în vederea extinderii numărului de parteneriate și asigurarea sinergizării eforturilor în domeniile-cheie de intervenție;

3) sporirea gradului de motivare și implicare financiară a sectorului privat în procesul de implementare a proiectelor de dezvoltare regională.

3.3. Operaționalizarea Regiunii de dezvoltare Chișinău

Relativa „bunăstare” și rolul dominant al capitalei în comparație cu restul țării este nu atât meritul propriu al mun. Chișinău, cât rezultatul „statutului de capitală” și al dividendelor din contrastul „centru–periferie”, care s-a amplificat în condițiile pieței libere și reducerii funcțiilor regulatorii ale statului. Conservarea situației existente va amplifica și mai mult „clivajul” dintre indicatorii de dezvoltare ai capitalei în comparație cu „restul țării” și va menține iluzia unei bunăstări relative, diminuând din calitatea și cantitatea eforturilor de exploatare a resurselor interne de dezvoltare.

În acest sens, urmează o regândire a modelului de dezvoltare a mun. Chișinău, care ar trebui să se bazeze, în special, pe integrarea în economia macroregională și globală, creșterea exporturilor, atragerea investițiilor străine și includerea activă în competiția dintre orașele și regiunile europene. Realizarea acestui deziderat nu poate fi obținută doar cu forțele

autorităților municipale, fiind nevoie de un parteneriat larg și aprofundat cu autoritățile administrației publice centrale.

Din această perspectivă, una dintre restanțele majore în implementarea prevederilor Legii nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova – întârzierea creării și operaționalizării Regiunii de dezvoltare Chișinău, care a fost cauzată atât din considerente financiare, cât și de incertitudinile conceptuale privind modul de organizare și funcționare a consiliului regional pentru dezvoltare și a agenției de dezvoltare regională, în contextul existenței unor structuri municipale funcționale ale autorității administrației publice locale.

În acest sens, Consiliului Regional pentru Dezvoltare Chișinău necesită un alt concept de organizare și funcționare decât cel existent la nivelul celorlalte regiuni deja funcționale. O nouă conceptualizare necesită și Agenția de Dezvoltare Regională Chișinău, care ar putea fi o simbioză de parteneriat public–public (stat–municipal), organizat în baza unei colaborări sistemice dintre autoritățile administrației publice centrale și municipale.

Pentru perioada de implementare a prezentei Strategii se propune a fi lichidată restanța privind operaționalizarea RD Chișinău, obiectiv care va fi realizat prin intermediul următoarelor măsuri:

- 1) conceptualizarea cadrului organizațional și de funcționare a RD Chișinău și a structurilor instituționale regionale;

- 2) elaborarea, aprobarea și punerea în aplicare a cadrului juridic de operaționalizare a agenției de dezvoltare regională și consiliului regional pentru dezvoltare pentru RD Chișinău;

- 3) operaționalizarea agenției de dezvoltare regională și consiliului regional pentru dezvoltare în RD Chișinău;

- 4) realizarea unui program complex de consolidare a capacităților instituționale ale noilor structuri regionale;

- 5) elaborarea, aprobarea și finanțarea programului operațional regional al RD Chișinău, în calitate de instrument conjugat al autorităților guvernamentale și municipale de promovare a dezvoltării mun. Chișinău în calitate de pol național primar de dezvoltare regională.

În același context, conceptualizarea și implementarea programului operațional regional al mun. Chișinău urmează să se bazeze pe o abordare diferită față de celelalte regiuni de dezvoltare. În acest sens, dezvoltarea mun. Chișinău urmează să fie abordată prin consolidarea competitivității internaționale într-un context mai larg paneuropean, focalizat pe următoarele măsuri:

- a) sprijinirea unei mai bune conectivități internaționale (rutiere, feroviare și avia) a mun. Chișinău în calitate de nod de legătură între Estul și Vestul Europei, ceea ce va spori atractivitatea investițională generală a Republicii Moldova;

- b) sprijinirea consolidării atractivității turistice a mun. Chișinău și depășirea handicapului prezent de izolare pronunțată față de fluxurile turistice paneuropene, ceea ce va genera indirect dezvoltarea turismului rural pe întreg teritoriul țării;

- c) sprijinirea internaționalizării economiei municipale în baza principiilor de specializare inteligentă, care ar facilita reorientarea economiei municipale de la piața internă (economie bazată de consum) la piața externă (economie bazată pe export servicii și mărfuri), producând un impact pozitiv asupra întregii economii naționale.

Statutul de capitală, amplasarea geografică la granița UE și bilingvismul constituie atuuri importante în poziționarea Chișinăului în calitate de centru regional al Zonei de Nord-Vest a bazinului Mării Negre. Mun. Chișinău trebuie să devină motorul generării și implementării proiectelor euroregionale în dezvoltarea infrastructurii și afacerilor, comerțului, promovarea turismului și atragerea investițiilor, contribuind la dezvoltarea clusterelor și lanțurilor valorice transfrontaliere. Capitala trebuie să creeze condițiile necesare și să depună eforturi pentru amplasarea pe teritoriul său a reprezentanților internaționali politici, de securitate, comerciali, financieri, academici și educaționali. Capitala trebuie să-și dezvolte o infrastructură competitivă pentru desfășurarea evenimentelor de importanță internațională:

conferințe, forumuri, expoziții, competiții sportive, evenimente culturale etc. Dezvoltarea și modernizarea nodurilor de transport (aeroport, terminalele auto și feroviare) în Chișinău trebuie să fie concepute și realizate într-un parteneriat larg dintre autoritățile municipale și cele centrale, în scopul deservirii intereselor întregii zone, și să tindă să polarizeze întreaga regiune.

IV. IMPACTUL STRATEGIEI

Implementarea prezentei Strategii urmărește dezvoltarea echilibrată a teritoriului național în vederea sprijinirii atingerii ȋntelilor specificate în Strategia națională de dezvoltare „Moldova 2030”, prin creșterea competitivității fiecărei regiuni, ajustarea disparităților și creșterea calității vieții tuturor cetățenilor țării, indiferent de mediul și localitatea de reședință.

Indicatori de impact

Obiective generale:	Indicatori de impact
1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor	Intervenții sistemice, menite să sprijine ținta Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” de creștere a ponderii PIB național produs în afara mun. Chișinău de la 42% până la 55%
2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii	Intervenții sistemice, menite să sprijine țintele Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” de creștere a indicatorilor de ocupare și calitate a vieții în fiecare regiune, inclusiv: - rata de ocupare populației – minimum 50%; - dotarea locuințelor cu servicii publice de apeduct din surse sigure de apă – minimum 80%; - rata de acoperire a populației cu servicii publice de canalizare – minimum 50%; - accesul populației la sisteme de colectare a deșeurilor municipale – minimum 45%
3. Îmbunătățirea mecanismelor și instrumentelor de coordonare și implementare a politicii naționale de dezvoltare regională	Asigurarea tranziției politicii naționale de dezvoltare regională de la o abordare preponderent sectorială la una de „umbrelă” intersectorială a investițiilor la nivel național. Creșterea coeficientului de implementare a proiectelor din Documentul unic de program, în comparație cu ciclul precedent (2016-2020) de la 44% la minimum 75% și creșterea coeficientului de valorificare a resurselor planificate de la cca 50% la minimum 75%

În același timp, programele operaționale regionale ale agențiilor de dezvoltare regională vor conține un set de indicatori de impact la nivelul fiecărei regiuni de dezvoltare, care vor caracteriza atingerea obiectivelor generale prevăzute în prezenta Strategie.

V. INDICATORII DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Indicatori de rezultat:

Obiectivul general 1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor

Direcții prioritare	Indicatori de rezultat
1	2
1.1. Consolidarea rolului și funcțiilor orașelor în calitate de motoare de creștere a	Program național de dezvoltare a orașelor-poli de creștere aprobat și inițiat – va ținti sprijinirea orașelor-poli de creștere să depășească principalele deficiențe de dezvoltare în corespundere cu indicatorii

1	2
competitivității regiunilor	minimi înaintați în Legea nr. 764/2001 privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova pentru orașele cu statut de municipiu, după următorii indicatori de bază: - drumuri locale cu acoperire rigidă îmbunătățită – minimum 60% (în 2019 indicatorul a constitui în medie 35%); - serviciu local de transport public îmbunătățit (în 2019 transportul public urban era de calitate nesatisfăcătoare în 5 din 6 municipii); - salariu mediu tinde spre depășirea mediei naționale (în anul 2019 media pe 6 municipii a constituit 70-90%); - echipări minime cu infrastructură edilitară și socială existentă (funcționarea de complexe sportive multifuncționale și zone de recreere de importanță regională) pentru asigurarea atractivității pentru forța de muncă tânără și calificată; - acoperire cu servicii centralizare de canalizare minimum 70% (în 2019 media pe orașele-poli de creștere a fost de 57%); - acoperire cu servicii de iluminare nocturnă de calitate minimum 80% (în 2019 media cumulativă pe orașe a fost de 68% în 2019); - toate orașele-poli de creștere dotate cu stații de epurare a apelor uzate care corespund cerințelor normative și de eficacitate (în anul 2019 stații de epurare a apelor uzate nu existau deloc sau au funcționat doar parțial în 4 din 6 municipii). Program de accelerare a dezvoltării mun. Bălți în calitate de pol de dezvoltare aprobat și inițiat – va ținti reducerea decalajelor față de mun. Chișinău după principalii indicatori de dezvoltare socioeconomică: - salariu mediu (în 2019 – 79% față de mun. Chișinău); - volum al comerțului raportat la numărul de locuitori (în 2019 – 31% față de mun. Chișinău); - volum total al construcțiilor raportat la numărul de locuitori (în 2019 – 27% față de mun. Chișinău); - cifră de afaceri a agenților economici raportată la numărul de locuitori (în 2019 – 43% față de mun. Chișinău). Țintele exacte vor fi determinate în cadrul procesului de elaborare a Programului de accelerare a dezvoltării mun. Bălți, pornind de la măsurile planificate și resursele financiare alocate
1.2. Îmbunătățirea mediului antreprenorial în regiuni	Țintele exacte vor fi determinate în cadrul procesului de elaborare a programelor operaționale regionale pentru RD Centru, Nord, Sud și UTA Găgăuzia, în contextul determinării indicatorilor-țintă de dezvoltare, specifici pentru fiecare regiune, fiind axate pe: - PRB/locuitor în regiuni crescut; - volum al investițiilor private în regiuni (inclusiv străine) crescut; - număr de întreprinderi la 1 000 de locuitori în regiuni crescut; - ponderea producției industriale livrate la export în regiuni crescută
1.3. Identificarea și promovarea specializării inteligente în regiuni	Decizia aprobată (inclusiv foaia de parcurs de promovare) de consiliile regionale pentru dezvoltare la nivelul fiecărei regiuni privind sectoarele și nișele de specializare inteligentă și inițierea intervențiilor aferente
1.4. Cooperarea regională și transfrontalieră	Acordarea atenției sporite pentru colaborarea autorităților în cadrul Strategiei Uniunii Europene pentru Regiunea Dunării și a programelor transfrontaliere și transnaționale, fiind axate pe: - numărul de proiecte noi atrase; - numărul de persoane beneficiare; - cooperarea instituțională între țările participante

Obiectivul general 2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii

Direcții prioritare	Indicatori de rezultat
2.1. Îmbunătățirea infrastructurii tehnico-edilitare de bază	Creșterea dotării cu infrastructură de utilități publice de bază, în conformitate cu țintele Strategiei naționale de dezvoltare „Moldova 2030” accelerate: - locuințe dotate cu servicii publice de apeduct din surse sigure de apă; - locuințe dotate cu servicii publice de canalizare; - acces al populației la sisteme de colectare a deșeurilor municipale asigurat; - grad de microregionalizare a operatorilor de utilități publice din orașele-centre raionale crescut
2.2. Dezvoltarea infrastructurii de suport pentru afaceri	Infrastructura de suport dezvoltată pentru afaceri prin ajustarea la necesitățile fiecărei regiuni de dezvoltare, prin stabilirea țăintelor specifice în programelor operaționale regionale, vizând: - rată de ocupare și de activitate în regiuni crescută; - nivel al salariului mediu în regiuni crescut; - grad de dotare a orașelor-centre raionale cu platforme economice echipate cu toate utilitățile publice, pentru sprijinirea investițiilor și generării de locuri de muncă pentru zonele rurale proxime, sporit
2.3. Sprijinirea procesului de adaptare a regiunilor la schimbările climatice, prevenirea riscurilor și reziliența în fața dezastrelor	Ținte exacte determinate și sincronizate în cadrul procesului de elaborare a Strategiei naționale de dezvoltare a agriculturii și mediului rural 2022-2027 și a documentelor de politici publice în domeniul eficienței energetice și axate pe: - % de terenuri agricole cu acces la servicii de irigare; - % de clădiri publice cu eficiență energetică îmbunătățită

Obiectivul general 3. Îmbunătățirea mecanismelor și instrumentelor de coordonare și implementare a politicii naționale de dezvoltare regională

Direcții prioritare	Indicatori de rezultat
1	2
3.1. Eficientizarea operațională a cadrului de implementare	Efectul așteptat de la aprobarea modificărilor în cadrul legal și regulator ce reglementează implementarea politicii de dezvoltare regională este optimizarea, eficientizarea și creșterea gradului de funcționalitate a structurilor instituționale implicate în acest proces. Indicatorii de măsurare a acestui efect așteptat sunt: - cadru legal și regulator ajustat și aprobat, care asigură mecanisme clare de colaborare interinstituțională și eficiența la nivelul Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, o structură optimă a consiliilor regionale pentru dezvoltare și bună funcționare a agențiilor de dezvoltare regională; - Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale reorganizat și consolidat instituțional; - Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale reorganizat și competențele de elaborare și coordonare a implementării politicii de dezvoltare regională consolidate; - consiliile regionale pentru dezvoltare restructurate și reorganizate instituțional, ceea ce asigură optimizare și eficiență în modul de funcționare a acestora; - agențiile de dezvoltare regională restructurate, ceea ce asigură un proces eficient și efectiv de implementare a documentelor de politici naționale și regionale la nivel regional. Rezultatele așteptate ca urmare a optimizării proceselor și a cadrului

1	2
	de implementare vor fi sesizate prin: - indicatori de performanță setați pentru activitatea agențiilor de dezvoltare regională; - protocoale interinstituționale aprobate și aplicate pentru implementarea și monitorizarea proiectelor de dezvoltare regională
3.2. Consolidarea mecanismului de finanțare al proiectelor de dezvoltare regională	Intervențiile ce vizează dezvoltarea mecanismului de finanțare a proiectelor de dezvoltare regionale vor genera rezultate la nivel de: - % de cofinanțare a proiectelor de dezvoltare regională; - % entităților de drept privat în rândul aplicanților și a partenerilor în implementarea proiectelor de dezvoltare regională
3.3. Operaționalizarea Regiunii de dezvoltare Chișinău	Rezultatul final al acțiunilor planificate pe acest obiectiv vizează existența la nivelul RD Chișinău a unor structuri și instituții funcționale și viabile. Indicatorii prin care se va atesta atingerea obiectivului sunt: - Concept al cadrului organizațional și de funcționare a RD Chișinău și a structurilor instituționale regionale elaborat, consultat public, aprobat și pus în aplicare; - cadrul național de reglementare a operaționalizării RD Chișinău și RD UTA Găgăuzia ajustat cadrului regional de operare a instituțiilor și organelor de implementare a politicii naționale de dezvoltare regională; - Consiliul Regional pentru Dezvoltare Chișinău și Agenția de Dezvoltare Regională Chișinău create conform rigorilor cadrului legal; - Program de consolidare a capacităților instituționale ale Consiliului regional pentru dezvoltare Chișinău și Agenția de Dezvoltare Regională Chișinău realizat astfel încât aceste structuri să fie operaționale; - documente strategice regionale (programe operaționale regionale) elaborate, consultate public și puse în aplicare; - volum al finanțărilor atrase în implementarea de proiecte de dezvoltare regională în RD Chișinău; - program operațional regional pentru RD Chișinău aprobat și inițiat spre implementare, care va ținti îmbunătățirea conectivității internaționale și externalizării economiei municipale. Țintele exacte vor fi determinate în cadrul procesului de elaborare a Programului de accelerare a dezvoltării mun. Chișinău, pornind de la măsurile planificate și resursele financiare alocate

În vederea atingerii indicatorilor de impact, obiectivele prezentei Strategii urmează a fi transpuse în programele operaționale regionale, aliniind valorile-țintă în funcție de necesitățile de dezvoltare ale fiecărei regiuni. Totodată, măsurile de intervenție vizează atât programele finanțate din Fondul Național pentru Dezvoltare Regională, precum și din alte fonduri naționale.

Obiective generale	1. Creșterea competitivității și ocupării forței de muncă a regiunilor	2. Sporirea coeziunii teritoriale și prevenirea excluziunii	3. Îmbunătățirea mecanismelor și instrumentelor de coordonare și implementare a politicii naționale de dezvoltare regională
---------------------------	---	--	--

1	2	3	4
Programe finanțate	Programe operaționale regionale (pentru RD	Mijloacele	Fondului

1	2	3	4
din Fondul Național pentru Dezvoltare Regională	Nord, Centru, Sud, UTA Găgăuzia și mun. Chișinău)		Național pentru Dezvoltare Regională destinate operaționalizării politicii de dezvoltare regională
Programe finanțate din alte surse decât Fondul Național pentru Dezvoltare Regională	- Programul de dezvoltare a orașelor-poli de creștere; - Programul de accelerare a dezvoltării municipiului Bălți ca pol de dezvoltare; - Programul național pentru specializarea inteligentă a Republicii Moldova; - Programele de suport pentru întreprinderile mici și mijlocii implementate de Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului Întreprinderilor Mici și Mijlocii; - Programul Interreg NEXT România– Republica Moldova 2021-2027; - Programul Transnațional Dunărean	- Programul-pilot de creare a platformelor industriale multifuncționale; - Programul național de subvenții în avans pentru dezvoltare rurală (FNDAMR) - Programul național de subvenții în avans pentru start-upuri (FNDAMR); - Programul (Proiectul) Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare/ Banca Europeană de Investiții „Deșeuri solide în Republica Moldova”	
Programe de asistență tehnică	Programul de revitalizare urbană (Polish Aid)		Proiectul GIZ „Modernizarea serviciilor publice locale în Moldova”

VI. RISCURI DE IMPLEMENTARE

În procesele de programare a intervențiilor din cadrul SNDR 2022-2028 au fost identificate o serie de riscuri cu estimarea impactului și probabilității acestora, divizate după următoarele tipuri de riscuri:

Categorii de riscuri	Tipurile de riscuri	Impact	Probabilitate
1	2	3	4
Riscuri tehnologice	Actualitatea documentației tehnice pentru	Mediu	Medie

1	2	3	4
Riscuri organizaționale	proiectele de infrastructură		
	Lipsa managementului inovării și capacitatea redusă a infrastructurii de suport (platforme industrializare)	Mediu	Sporită
	Rigiditatea ministerelor de resort în alinierea intervențiilor la politica de dezvoltare regională	Sporit	Sporită
	Lipsa unei abordări integrate și limitarea abordării politicii de dezvoltare regională la intervenții sectoriale	Sporit	Sporită
Riscuri de management/ operaționale	Fluctuația personalului calificat din cadrul instituțiilor publice/lipsa memoriei instituționale	Sporit	Sporită
	Disponibilitatea și capacitatea de mobilizare a resurselor pentru cofinanțarea proiectelor de dezvoltare regională	Mediu	Medie
Riscuri externe	Tergiversarea implementării reformelor (administrativ-teritoriale, descentralizare)	Mediu	Sporită
	Impactul pandemiei COVID-19 asupra dezvoltării economice/lipsa rezilienței economice	Sporit	Sporită
	Procese migraționale	Mediu	Medie
	Schimbările climaterice și dezastre naturale	Scăzut	Scăzută

Pentru riscurile emergente (cu impact și probabilitate sporită) se vor formula un set de intervenții-cheie în cadrul programelor în vederea diminuării impactului acestora. Totodată, vor fi prevăzute măsuri de diminuare a riscurilor de implementare a prezentei Strategii.

Măsuri de atenuare a riscurilor de implementare a prezentei Strategii

Tipurile de riscuri (probabilitate medie și sporită)	Măsuri de diminuare
Actualitatea documentației tehnice pentru proiectele de infrastructură	Fortificarea capacităților în cadrul instituțiilor de implementare a proiectelor, prin atragerea verficatorilor autorizați, cu sarcina de examinare a veridicității documentației tehnice pentru proiectele selectate spre finanțare
Lipsa managementului inovării și capacitatea redusă a infrastructurii de suport (platforme de industrializare)	Elaborarea și aprobarea unui document de politici publice de specializare inteligentă, în baza prioritizării, identificării și concentrării resurselor financiare pe domenii/nișe-cheie de dezvoltare, în care există un avantaj competitiv
Rigiditatea ministerelor de resort în alinierea intervențiilor la politica de dezvoltare regională	Fortificarea competențelor Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale prin elaborarea unui mecanism aprobat de Guvern prin care acesta va asigura o abordare unică și integrată de coordonare interministerială a tuturor intervențiilor guvernamentale direcționate pentru sprijinirea regiunilor și localităților țării
Lipsa unei abordări integrate și limitarea abordării politicii de dezvoltare regională la intervenții sectoriale	Modificarea cadrului normativ și cel aferent prin atribuirea rolului Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale de instituție principală responsabilă de procesul de dezvoltare regională

	la nivel național
Fluctuația personalului calificat din cadrul instituțiilor publice/lipsa memoriei instituționale	Motivarea personalului angajat în cadrul instituțiilor publice, prin prisma sporirii remunerării financiare în funcție de calificare, performanțe și rezultate înalte obținute, acordarea sporurilor de performanță
Procese migraționale	Crearea unei infrastructuri sociale calitative, sporirea numărului locurilor de muncă, creșterea nivelului de trai în regiunile de dezvoltare de rând, cu specializarea inteligentă a orașelor și regiunilor de dezvoltare
Disponibilitatea și capacitatea de mobilizare a resurselor pentru cofinanțarea proiectelor de dezvoltare regională	Stabilirea condițiilor în cadrul apelurilor de propuneri, pentru cofinanțarea obligatorie a proiectelor de dezvoltare regională din partea aplicanților; elaborarea unui mecanism de susținere a contribuțiilor autorităților publice locale pentru proiectele de infrastructură finanțate din surse externe
Tergiversarea implementării reformelor (administrativ-teritorială, descentralizare)	Asigurarea unui dialog constant și transparent între autoritățile centrale și cele locale, prin prisma identificării soluțiilor optime pentru asigurarea funcționalității și implementării acțiunilor de reformă propuse
Impactul pandemiei COVID-19 asupra dezvoltării economice/lipsa rezilienței economice	Identificarea mecanismelor fiscale, bugetare, de redresare economică ce ar atenua impactul pandemiei COVID-19 asupra beneficiarilor

Riscurile identificate vor fi monitorizate continuu și, după caz, reevaluate pe parcursul perioadei de implementare a prezentei Strategii.

VII. AUTORITĂȚI ȘI INSTITUȚII RESPONSABILE

Cadrul instituțional de implementare a prezentei Strategii va păstra, în principiu, configurația actuală stabilită în cadrul normativ existent și va fi constituit din instituții centrale și regionale. Totodată, odată cu aprobarea modificărilor în cadrul legal, prevăzute de Noua paradigmă a dezvoltării regionale și în Legea nr. 438/2016 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova, în numărul și modul de organizare și funcționare a instituțiilor responsabile de domeniu vor interveni modificări, reorganizări și restructurări. Urmează a fi realizate ajustări la nivel de structură și componență și operare a Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, dar și o revizuire a atribuțiilor consiliilor regionale pentru dezvoltare și ale agențiilor de dezvoltare regională pentru clarificarea responsabilităților și competențelor.

Astfel, la nivel central, **Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale** va continua să fie organul principal responsabil de conceptualizarea, avizarea documentelor de politici, coordonarea implementării politicii de dezvoltare regională și a prezentei Strategii și monitorizarea modului de implementare. În acest sens, acesta va asigura aprobarea, promovarea și coordonarea instrumentelor de implementare a politicii de dezvoltare regională, coordonarea mecanismelor financiare de dezvoltare regională, de asemenea va supraveghea și va controla modul de utilizare a mijloacelor Fondului Național pentru Dezvoltare Regională. Totodată, componența sa urmează a fi revizuită, prin excluderea parității, fapt ce conduce la îngreunarea mecanismului de funcționare, ca urmare a reformei administrative centrale.

O altă modificare importantă este creșterea rolului acestuia în asigurarea unui proces integrat și intersectorial de implementare a politicii de dezvoltare regională. În acest sens, prin modificarea prevederilor legale, Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale va fi abilitat cu corelarea și sinergizarea intervențiilor teritoriale, a priorităților sectoriale stabilite în documentele strategice naționale, dar și a politicilor elaborate de către organele centrale de specialitate ale administrației publice, precum și a celor ce reies din angajamentele internaționale asumate. Noul rol al acestuia va consta, în primul rând, în a schimba abordarea preponderent sectorială a dezvoltării regionale în una de „umbrelă” intersectorială. Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale va trebui să asigure o abordare unică și integrată de coordonare interministerială a tuturor intervențiilor guvernamentale direcționate spre sprijinirea regiunilor și localităților țării.

În acest sens, pe lângă atribuțiile stabilite de lege, Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale va fi abilitat cu următoarele atribuții:

- 1) corelarea priorităților strategice ce derivă din documentele de politici sectoriale cu acțiunile întreprinse în regiunile de dezvoltare de către instituțiile responsabile de domeniul dezvoltării regionale pentru realizarea acestor priorități;
- 2) asigurarea soluționării disputelor aferente procesului de implementare a politicii de dezvoltare regională și atingerea unui consens cu privire la subiectele abordate în relația de intercorelare a politicilor de dezvoltare sectoriale implementate la nivel regional;
- 3) asigurarea corelării politicii de dezvoltare regională cu angajamentele internaționale asumate de către Guvern, în special cu Agenda de integrare europeană;
- 4) asigurarea sinergiei efortului financiar al diferitor fonduri naționale administrate de structuri ministeriale pentru realizarea unor proiecte integrate de dezvoltare regională.

La nivel central, autoritatea națională de elaborare și implementare a politicii de dezvoltare regională va fi **Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale**. Procesul de reformă instituțională (2017) a afectat capacitatea operațională și funcțională a autorității naționale responsabile de elaborarea și implementarea politicii de dezvoltare regională. Diminuarea cu circa 50% a numărului angajaților Ministerului în domeniul dezvoltării regionale, inclusiv lichidarea subdiviziunii responsabile de monitorizarea și evaluarea politicilor și proiectelor de dezvoltare regională, au scăzut influența autorității naționale de coordonare a procesului de implementare a politicii statului în acest domeniu.

Pe lângă atribuțiile curente determinate de Legea nr. 438/2006 privind dezvoltarea regională în Republica Moldova și cadrul normativ aferent, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale urmează:

- 1) să îndeplinească rolul de principala instituție responsabilă de realizarea procesului de dezvoltare regională la nivel național;
- 2) să determine prioritățile naționale de dezvoltare regională, inclusiv procesul de planificare anuală, monitorizare și evaluare a implementării prezentei Strategii;
- 3) să asigure evidența intervențiilor guvernamentale sectoriale de susținere a dezvoltării regiunilor (în domeniile infrastructurii, mediului, dezvoltării antrenoriatului, promovării investiționale și coeziunii sociale);
- 4) să integreze aceste intervenții într-un cadru politic unic, integrat și sincronizat, să le promoveze și să asiste la coordonarea implementării lor cu suportul și prin intermediul Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale.

La nivel regional, cadrul instituțional existent pentru implementarea politicii de dezvoltare regională va fi completat de Agenția de Dezvoltare Regională și Consiliul Regional pentru Dezvoltare Chișinău.

În ceea ce privește Consiliul Regional pentru Dezvoltare, se evidențiază disfuncționalități sesizabile de funcționalitate, cauzate în special de componența supraaglomerată. Crearea pe baza principiului de paritate a avut ca țintă asigurarea faptului că procesul de planificare, de coordonare a implementării politicii, de stabilire a priorităților,

proiectelor de dezvoltare etc. la nivel regional să fie bazat pe principiile de participare largă a tuturor actorilor, transparență, abordare multidimensională pe orizontală și pe verticală. Perioada de 8-10 ani atestă că acest mecanism necesită a fi modificat. Consiliile regionale pentru dezvoltare necesită o reorganizare și consolidare instituțională. În acest sens, un prim pas ar fi reducerea numărului de membri în consiliile regionale pentru dezvoltare (până la 27-31 de membri) și alegerea componenței într-un proces de vot indirect organizat din membrii delegați din partea autorităților administrației publice de nivelul al doilea și de nivelul întâi, din partea sectorului privat și al societății civile.

Vor interveni modificări și la nivelul atribuțiilor consiliului regional pentru dezvoltare. În acest sens, prin modificări operate în Regulamentul-cadru al consiliului regional pentru dezvoltare va crește rolul acestuia în procesul de coordonare și planificare, în calitate de principală instituție decizională la nivel regional. Consiliul regional pentru dezvoltare va avea un rol decizional la nivel de listă a proiectelor, nu la nivel de proiecte individuale, iar interesul regiunii va fi susținut în ședințele Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale de către președintele Consiliului regional pentru dezvoltare. Va fi reglementat mai clar rolul Consiliului regional pentru dezvoltare și modul de interacționare cu autoritățile administrației publice locale și partenerii de dezvoltare la nivel regional. Pe de altă parte se vor exclude din responsabilitățile Consiliului regional pentru dezvoltare atribuția de evaluare a impactului implementării proiectelor și programelor regionale, având în vedere că Consiliul regional pentru dezvoltare nu dispune de instrumentele și mecanismele necesare pentru evaluare.

Va fi consolidată și capacitatea agențiilor de dezvoltare regională de a se impune la nivel regional ca instituții de suport al dezvoltării. În acest context, considerăm oportună creșterea rolului acestora și posibilitățile acestora de a fi mult mai implicate în procesul de atragere a resurselor financiare externe pentru proiectele de dezvoltare regională. Cu titlu de exemplu, agențiile de dezvoltare regională vor fi abilitate de a încheia protocoale de colaborare cu diverse instituții centrale cu sau fără structuri în teritoriu, dar care realizează proiecte în regiunea de dezvoltare. În același context, va fi ajustat și rolul lor în implementarea proiectelor de dezvoltare regională. Treptat, implicațiile agențiilor de dezvoltare regională vor fi direcționate mai mult spre zona de monitorizare și evaluare a procesului de implementare a acestor proiecte. Agențiile de dezvoltare regională vor transfera gradual atribuțiile de realizare a proiectelor către administrațiile publice locale și alți actori locali.

Parte integrantă a cadrului instituțional al dezvoltării regionale pentru perioada 2022-2028 sunt și urmează să aibă un rol mai pronunțat administrațiile publice locale de ambele niveluri, care sunt antrenate și coordonează procesul de implementare a proiectelor de dezvoltare la nivel local. În această etapă programatică, autoritățile administrației publice de nivelul al doilea și de nivelul întâi urmează să fie mai mult implicate în elaborarea, promovarea, crearea de parteneriate cu instituții publice și private, precum și în implementarea proiectelor de dezvoltare regională.

VIII. PROCEDURI DE RAPORTARE

Procedurile și rigorile pentru organizarea proceselor de monitorizare și evaluare la nivel de Strategie sunt specificate în Instrucțiunea pentru monitorizarea și evaluarea politicii de dezvoltare regională, aprobată prin ordin al ministrului infrastructurii și dezvoltării regionale. Totodată, având în vedere abordarea intersectorială a prezentei Strategii, pe lângă indicatorii statistici furnizați de Biroul Național de Statistică, se impune colectarea indicatorilor administrativi de la alte ministere, agenții și unități de implementare, precum și de la proiectele de asistență tehnică implementate de partenerii de dezvoltare.

La nivel național, procesele de monitorizare și evaluare ale prezentei Strategii vor fi coordonate de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale în corespundere cu cadrul

legal și de reglementare în vigoare. În acest sens, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, în calitate de autoritate centrală de elaborare și implementare a politicii de dezvoltare regională, va colecta sistematic indicatorii de rezultate și de impact, prezentând, semestrial, datele către Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale, precum și anual către Cancelaria de Stat.

La **nivel regional**, procesele de monitorizare și evaluare vor fi realizate de către agențiile de dezvoltare regională – instituțiile abilitate cu implementarea politicii de dezvoltare regională, care, conform prevederilor legale, sunt responsabile de monitorizarea și implementarea programelor operaționale regionale și a proiectelor aferente. În același timp, consiliile regionale pentru dezvoltare vor fi implicate în monitorizarea alocărilor financiare pe proiectele din programul operațional regional și valorificarea graduală a mijloacelor financiare.

Agențiile de dezvoltare regională vor asigura colectarea sistematică de indicatori atât de la beneficiarii proiectelor, cât și de la alte agenții, unități de implementare și proiecte de asistență tehnică ce implementează proiecte în domeniile de intervenție aferente politicii de dezvoltare regională. Procedurile de monitorizare și evaluare la nivel regional sunt specificate în Instrucțiunea pentru monitorizarea și evaluarea proiectelor de dezvoltare regională, aprobată prin ordinul Ministrului infrastructurii și dezvoltării regionale.

Cadrul de indicatori ai prezentei Strategii abordează rezultatele de impact aferente obiectivelor generale și rezultatelor la nivel de direcții prioritare, asigurând integrarea și sistematizarea standardizată a logicii intervențiilor. Indicatorii vor fi centralizați cu o periodicitate anuală, în vederea documentării rezultatelor atinse în cadrul intervențiilor implementate, fiind raportați semestrial către Consiliul Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale și anual către Cancelaria de Stat.

Una dintre principalele provocări în procesul de monitorizare și evaluare ține de disponibilitatea datelor în profil regional, cauzată de progresul încă lent în avansarea statisticii regionale. Deși Biroul Național de Statistică are formulată o metodologie separată pentru colectarea și calcularea unui set-cheie de indicatori aferenți politicii de dezvoltare regională, acest exercițiu a fost desfășurat doar parțial. În special, calcularea Produsului intern brut în profil regional a fost efectuată doar pentru anii 2013-2017. În perioadele anterioare de programare au fost aplicate multiple abordări menite să ofere o bază pentru estimarea impactului intervențiilor politicii de dezvoltare regională. Totuși, aceste abordări nu au avut o continuitate din lipsa unor protocoale interinstituționale specifice sau a unor practici instituționalizate.

Totodată, în contextul extinderii parteneriatelor și partajării de responsabilități în implementarea proiectelor de dezvoltare regională, cadrul de entități responsabile urmează a fi extins semnificativ, impunând asigurarea premiselor necesare pentru desfășurarea proceselor de monitorizare și evaluare în baza unor entități funcțional-independente de instituțiile implementatoare.

Luând în considerare setul de indicatori determinați, prezenta Strategie va fi supusă unei evaluări complexe a impactului (evaluare intermediară și ex-post), în corespundere cu Hotărârea Guvernului nr. 386/2020 cu privire la planificarea, elaborarea, aprobarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea documentelor de politici publice. În caz de necesitate, vor fi efectuate studii și evaluări specifice sectoriale. Rezultatele finale și recomandările evaluărilor vor fi incluse într-un raport de evaluare care se va prezenta Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale și Cancelariei de Stat.

Evaluarea intermediară a Strategiei va fi efectuată la expirarea a 5 ani de la momentul aprobării, iar evaluarea ex-post după expirarea unui an de la ultimul an de implementare a ei.

Totodată, având în vedere deficitul de date statistice în profil regional, precum și pentru cumularea rezultatelor atinse în cadrul proiectelor, la nivelul regiunilor vor fi desfășurate evaluări sumative ale proiectelor implementate.

În desfășurarea proceselor de evaluare la nivel regional, pentru proiectele finanțate din mijloacele Fondul Național pentru Dezvoltare Regională vor fi aplicate rigorile Instrucțiunii pentru monitorizarea proiectelor de dezvoltare regională.

Procedurile de raportare aferente implementării prezentei Strategii vor fi structurate în două niveluri:

1) la nivel regional, agențiile de dezvoltare regională, în baza datelor colectate în procesele de monitorizare, vor prezenta, semestrial și anual, rapoarte privind implementarea programelor operaționale regionale către Consiliul regional pentru dezvoltare și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, indicând progresul în implementarea proiectelor, valorificarea mijloacelor financiare și quantumul cofinanțării din partea beneficiarilor. În același timp, în cadrul rapoartelor elaborate de către agențiile de dezvoltare regională, vor fi incluse toate proiectele implementate la nivel de regiuni în domeniile de intervenție aferente politicii de dezvoltare regională. Cartografierea inițiativelor implementate la nivel de regiuni va furniza o bază factuală pentru sinergizarea finanțărilor, dar și va facilita evaluarea progresului general la nivelul regiunilor. Toate rapoartele privind implementarea programelor operaționale regionale vor fi plasate pe pagina oficială a agențiilor de dezvoltare regională;

2) la nivel național, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale va elabora și va prezenta Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale și Locale rapoarte anuale de progres în implementarea prezentei Strategii. Rapoartele au ca scop sumarizarea rezultatelor atinse în implementarea prezentei Strategii precum și facilitarea proceselor decizionale legate de alocarea finanțării, precum și de aplicarea unor măsuri în caz de necesitate. În cadrul rapoartelor vor fi centralizate datele pe regiuni de dezvoltare furnizate de către agențiile de dezvoltare regională cu o periodicitate trimestrială, care vor reflecta progresele atinse aferente indicatorilor de impact și rezultat, gradul de valorificare a finanțării și cofinanțării mobilizate. Rapoartele elaborate de Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale vor fi plasate pe pagina sa web oficială.

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale va asigura procesul de organizare a întregului proces aferent procedurilor de monitorizare și raportare la nivel național și regional, inclusiv pregătirea și prezentarea rapoartelor de progres și de evaluare pe adresa Guvernului și Consiliului Național de Coordonare a Dezvoltării Regionale.